

**Talvipäivät
Lake
Worthissa,
Floridassa!**
24.-27.2. 2011
Sivu 2

**Elämän
merkityksellisyys**
Sivu 7

**Olen AINA
rakastanut
Sinua!**
Sivu 10

Todistaja

February-helmikuu 2011 No. 2 Volume 86

\$4.00 (HST INCL.) 3,50 EURO

Jeesus pelasti minut ja kaikki muuttui uudeksi

Vancouverin Kotikirkon eteisessä kerääntyi väki katsomaan jotakin erikoista, siinä olivat onnellinen äiti ja isä ja nätti tyttövauva kopassa nukumassa. – Mikä aarre, ja monia muita ihasteluja kuului jokaisen suusta. Kotikirkon nuorisotyön vetäjät Jarno ja Liisa Karjanlahti olivat tuoneet vastasyntyneen tyttärensä Herran huoneeseen kaikkien nähtäväksi. Oli syntynyt siis ihan oikea perhe. Ja tässä on perheenpään elämäntarina tähän asti.

Jatkuu sivulla 3

Jarno, Liisa ja Natalia Karjanlahti

**Taivaan
portilta
palautettu**

Pastori Veikko Aro-Panula

Ollessamme lähetystyössä Keniassa tapasimme siellä monia mielenkiintoisia afrikkalaisia uskovia. Eräs kaikkein erikoisin tapaus oli afrikkalaisen Thomas Dullon uskoontulo, noin 1960-luvun paikkeilla. Kirjoitan nyt tähän hänen omien sanojensa mukaan sen, mitä hän kertoi minulle kokousmatkoillamme, joissa hän toimi tulkinani.

Olin silloin noin 18-vuotias nuorukainen, ja asuin eräässä Victoria-järven pohjoispäässä olevassa luo-heimon kylässä. Olin hyvin opinhaluinen. Kuulin, että jossain Chemelilissä noin 120 km päässä sokeriruokoviljelmien keskellä oli lähetysasema, jossa valkoiset naiset opettivat luku- ja kirjoitustaitoa. Pyysin vanhemmiltani lupaa mennä sinne, että oppisin lukemaan. Aluksi he eivät antaneet lupaa siihen, vaan sanoivat että sinä ”syöt” siellä valkoisten ihmisten opin (kristinuskon), ja se pilaa sinut. Mutta kun pyysin yhä uudelleen, niin lopulta he antoivat luvan, mutta varoittivat, että pidä sitten varasi ettet syö heidän oppiansa.

Kävelin kolme päivää ja lopulta löysin Chemelilin lähetysaseman. Siellä olivat työtä tekemässä Alma Raatikainen ja hänen sis-

Jatkuu sivulla 9

Todistaja

Published since 1925

Kanadan ja Yhdysvaltain suomalaisten helluntaiseurakuntien yhteinen julkaisu. Ilmestyy 10 kertaa vuodessa.

A joint publication of the Finnish Pentecostal Churches in Canada and in the United States of America. Published 10 times a year.

Kirjoituksissa esiintyvät mielipiteet ovat kirjoittajien, eivätkä välttämättä vastaa lehden toimituksen mielipiteitä.

Viewpoints expressed in this publication are those of the writers and not necessarily held by the publishers.

Julkaisija/Publisher

MISSION PRESS SOCIETY

1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8
TEL 604 321 0555 FAX 604 321 0555
E-MAIL: editor@todistaja.com

Päätoimittaja/Editor

Outi Alopaeus: editor@todistaja.com

Tuotanto ja ulkoasu/Production Manager

Keijo Sakara: keijo@todistaja.com

Rahastonhoitaja/ Treasurer

Annele Kusmin

Oikoluku

Airi Tomminen, Helena Rantanen,
Terttu Karhinen, Veera ja Klaus Lehtimäki

Aluetoimittajat

Eljas Rossi, Rudolph Hyvärinen

Toimituskunta

Erkki Ahonen, Liisa Liedes, Osmo Pieniniemi,
Eljas Rossi, Ulla Saari, Aimo Selin.

Yhdyshenkilö Suomessa

REIJO METSÄLÄ
Velhontie 2 G 58 48350 Kotka
PUH 44.555.2506

Ilmoitushinnat:

\$10.00 palstatuuma.
Kihlaus ja perhetapahtumailmoitukset \$20.00.
kuvan kanssa \$30.00.

TILAUSOHJEITA

Kanadassa ja USA:ssa:

Voi tilata asiamiehiltä tai suoraan julkaisijalta.

Kanadassa: \$35.00. (sis. GST)
Kanadasta Yhdysvaltoihin \$40.00.
Tilaus Kanadasta muihin maihin \$45.00

USA: US \$40.00
Tilaus USA:sta muihin maihin US \$45.00

Suomesta:

Pankkilaitoksista tilisiirtona Sampoon nimellä
Totuuden Todistaja (koko nimi),
tili No. 800014-70846016. Vuositilaus 40 euroa.

Muista maista:

CAD \$45.00 , US \$45.00 tai 40.00 euroa.

OSOITTEITA

Lähetyskoordinaattori

Ari Rocklin
1908-620 Toronto St.
Victoria BC V8V 1P7
E MAIL: ari.rocklin@lahetys.info www.lahetys.info

Lähetyskassa USA

Ulla Saari
6804 Trade Wind Way, Lantana
FL 33462-4048 USA

ISON KIRJAN KOORDINAATTORI

Sylvia Rukkila
sylviarukkila@sympatico.ca

\$4.00 (GST INCL.) 3.50 euroa

HST No. R 121903561

Publications Mail Agreement No. 40028608

Publications Mail Registration No. 09505

We acknowledge the financial support of the
Government of Canada, through the Canada
Periodical Fund (CPF) for our
publishing activities

Canada

Talvipäivät Lake Worthissa, Floridassa! “Eilen, tänään ja iankaikkisesti!” (Hebr. 13:8)

Lake Worthin Suomalaisen
Helluntaiseurakunnan,
Pastori Petri Kosonen

Tahdon jälleen toivottaa kaikki Todistajan lukijat Pohjois-Amerikassa, Suomessa ja muuallakin maailmassa tervetulleiksi Lake Worthissa pidettäville Talvipäiville, 24-27 helmikuuta 2011! Olemme valinneet päivien teemaksi “Eilen, tänään ja iankaikkisesti!” Ajatus löytyy tutusta raamatunjakeesta Hebr. 13:8, jossa sanotaan: “Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti.” Kokoonnumme jälleen yhteen ylistämään ja kiittämään Jumalaa hänen uskollisuudestaan läpi vuosien, vastaanottamaan hänen apunsa ja kosketustansa tähän hetkeen ja katsomaan eteenpäin täynnä luottamusta! Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti!

Tämänkertaiset Talvipäivät sattuvat myös sopivasti yhteen seurakuntamme

40-vuotisjuhlan kanssa, jota vietetään sunnuntaina 27. helmikuuta, päivälleen 40 vuotta siitä kun seurakunta perustettiin vuonna 1971. Seurakuntana valmistaudumme juhlaan parhaalla mahdollisella tavalla, ja myös 40:n päivän paasto- ja rukousetkijalla. Kiitämme Jumalaa menneistä vuosista ja odotamme tulevilta vielä parempaa!

Juhlien pääpuhujaksi on kutsuttu monille tuttu pastori Martti Kallionpää

Seinäjoen helluntaiseurakunnan
johtava pastori Martti Kallionpää

Suomesta. Päivillä palvelevat myös kentän omat uskolliset pastorit, evankelistat ja työntekijät. Sunnuntai-illan kaksikielisessä tilaisuudessa saamme kuulla Dr. Chauncey Crandallia, joka sai Jumalan armosta olla herättämässä kuolleeksi todetun miehen jälleen henkiin, Jeesuksen

nimessä! Chaunceyn todistus ja julistus ei jätä kerään kylmäksi! Musiikissa palvelevat Kotikirkon kuoro, lauluryhmät, solistit ja ylistysryhmät. Tervetuloa siis

Dr. Chauncey Crandallia

juhlimaan kanssamme, ja rakentamaan yhteisestä uskostamme Jeesukseen Kristukseen!

Lake Worthin Suomalaisen Helluntaiseurakunnan, Kotikirkon puolesta,
Pastori Petri Kosonen

Lisätiedot:

Majoitustarpeet ja siihen liittyvät kysymykset: Antti Rahko, rahko@bellsouth.net, 561.254.8590

Yleinen informaatio: Petri Kosonen, pmkosonen@gmail.com, 561.252.5355

TALVIPÄIVÄT LAKE WORTHISSA 24.-27.2. 2011

TORSTAI

Eri toimikuntien kokoontumisia:

10 am	MISSION PRESS
11 am	LÄHETYSTOIMIKUNTA
1 pm	NEUVOA ANTAVAT VELJET
7 pm	AVAJAISJUHLA

PERJANTAI

8:00 am	ASIAKOKOUS JA NEUVOTTELUTILAILAISUUS SEURAKUNTIEN VASTUUNKANTAJILLE
10:00 am	YLISTYS JA RUKOUS
10:30 am	OPETUS (1)
11:30 am	OPETUS (2)
12:30 pm	RUOKAILU
ILTAPÄIVÄ VAPAA	
5 pm	OPETUS (3)
6 pm	KAHVITAUKO
7 pm	ILTATILAILAISUUS

LAUANTAI

9:30 am	AAMUNAVAUS, YLISTYS JA RUKOUS
---------	-------------------------------

10:00 am

11:00 am

12:30 pm

2:00 pm

3:45 pm

4:15 pm

5:30 pm

7 pm

9:30 pm

OPETUS (4)

YHTEYDEN JUHLA &

EHTOOLLINEN

RUOKAILU

LÄHETYSJUHLA

VIRVOKETAUKO

OPETUS (5) (KANAVAT)

KAHVITAUKO

SUURI MUSIIKKIJUHLA

YOUTH & YOUNG ADULTS

(IN ENGLISH)

SUNNUNTAI

11 am

1 pm

VIT

6 pm

KOTIKIRKON 40-VUOTISJUHLA

JUHLARUOKAILU JA KAKKUKAH-

VIT

PÄÄTÖSJUHLA (KAKSIKIELINEN)

(Pienet ohjelmanmuutokset mahdollisia)

“Eilen, tänään ja iankaikkisesti!” (Hebr. 13:8)

TOIMITTAJAN PÖYDÄLTÄ

Niin kuin huomaatte, lämpimässä Floridassa on tulossa juhlat tämän kuun lopussa. On tärkeää ja hyvin raamatullista koontua yhteen ja rakentua yhteisestä uskosta.

Minulla oli mahdollisuus olla mukana Sault Ste. Mariessa Suomalaisten Suurjuhlissa. Ne olivat erittäin hyvin järjestetyt, ja Sault Ste. Marie:n helluntaiseurakunnalla oli siellä merkittävä osuus. Olin todella ylättyynyt siitä väkimäärästä, joka oli ottanut aikaa matkustaakseen pitkiä matkoja, jopa Suomesta asti. Juhlilla oli noin 5000 henkilöä.

Mikä oli se yhdistävä tekijä? Suomalaisuus, ja se oli selvästi ja huomattavalla tavalla esillä. Monet osanottajista eivät enää puhu suomen

kieltä, mutta silti he tunsivat miten kulttuuri vetää ja yhdistää.

Miten sitten uskovina, kun meillä on joka vuosi yhteisiä juhlia ympäri Kanadaa ja USA:ta? Miksi kokoonnumme? Kannaattaako ottaa aikaa lomapäivistä tähän tarkoitukseen? Yksi syy siihen, miksi kokoonnumme on saada tavata ystäviä ja tutustua uusiin uskonystäviin. Vuosien aikana ovat seurakuntamme pienentyneet jonkin verran, joten siitäkin syystä tarvitsemme enemmän toistemme tukea.

Onko meillä enää halua kuunnella Sanaa ja oppia lisää meidän Herrastamme ja janoa tulla Herran huoneeseen, ammentamaan sitä verttä, mikä ravitsee ja täyttää meidän sisimpämme? Olen ihmetellyt sitä hyvää Sanan opetusta, jota olen saanut kuulla, oli se sitten talvipäivillä tai kesäkonferenssissa ja aina olen jollakin tavalla kokenut Jumalan

kosketusta.

Kun kutsumme vieraita kotiimme, teemme valmisteluja. Olet varmaan joskus kutsunut vieraita ja he eivät kuitenkaan syystä tai toisesta olekaan voineet tulla. Olit ahertanut koko päivän, ruoka oli valmista ja pöytä katettu... Mikä pettymys! Seurakuntakin valmistaa suurella työllä juhlia ja odottaa osanottajia, toivossa ja innokkaasti. Kun lähdemme mukaan, osoitamme halumme tukea järjestävää seurakuntaa. Se vaatii aikaa, varojamme ja myös energi-
aamme.

Jos Suomalaisten Suurjuhlilla joka vuosi juhlitaan innokkaasti suomalaisuutta, niin kyllä meillä on syytä juhlia sitä mitä meidän Herramme, Jeesus Kristus on tehnyt meidän edestämme. Mikä juhlimisen aihe! Kyllä se kannattaa!

Ymmärrän, että seurakunnissamme monet ovat ikääntyneet, eivätkä jaksa enää matkustaa pitkiä mat-

koja. Haluaisin tässä innostaa teitä, jotka vielä pystytte lähtemään. Olette tärkeä osa tässä herätyksessä ja teillä on vielä tehtävää niin kauan kuin Jumala antaa elinpäiviä. Samoin kehottaisin myös nuorenpaa sukupolvea tulemaan mukaan ja saamaan siunausta omaan uskonelämään. Yhteisestä uskosta rakennamme ja virkistymme. Todistaja-lehdessä saat vain pienen katsauksen Floridan talvipäiviin, mutta lähtemällä juhlille voit vaikka nähdä itsesi lehden sivuilla! "Autuaat ne ihmiset, joilla on voimansa Sinussa, joilla on mielellänsä pyhät matkat!" (Ps. 84:6)

OUTI

Muista käydä katsomassa Todistajan netti-sivua. Sieltä voit lukea aikaisemmin painettuja lehtiä.

www.todistaja.com

HAITI

Jatkakaamme rukousta tämän maan puolesta, kun siellä juuri muistellaan vuosi sitten tapahtunutta (7.0) maanjäristystä ja sen uhreja, joita oli 230 000, ja joka jätti miljoonia ihmistä kodittomaksi. Vaikka elpymistä on tapahtumassa, on siellä kuitenkin vielä 800 000 ihmistä, jotka yhä asuvat tilapäisissä telttakaupungeissa. Vielä lisäksi, äskettäin puhjennut kolera tappoi 3000 henkilöä. Avun toimittaminen on myös hidastunut, hallituksen rajoitusten tähden. Rukoile, että Jumala auttaisi ihmisten fyysisissä ja hengellisissä tarpeissa, ja että lääketieteellinen apu olisi tehokasta, ja että haitilaiset voisivat tuntea Jumalan rakkautta ja huolenpitoa keskellä näitä vaikeita aikoja.

Please continue to pray for this country as they acknowledge the one year anniversary of the 7.0 earthquake that killed 230,000 people and left a million people homeless. Although recovery is ongoing, 800,000 people still live in makeshift tent cities and a recent cholera outbreak killed an additional 3,000 people. Delivery of aid is also very slow due to Haitian government restrictions. Pray that God will provide for people's physical and spiritual needs, that medical intervention will be effective, and that Haitians will sense God's love and care in the midst of these difficult times.

Jeesus pelasti minut ja kaikki muuttui uudeksi

JATKOJA ETUSIVULTA

Jeesus pelasti minut ja kaikki muuttui uudeksi

Haluan kertoa, kuinka minä löysin sen todellisen ilon lähteen ja elämän tarkoituksen omaan elämäni. Kasvoin hyvän kristityn perheen keskellä. Vanhemmat rakastivat ja pitivät huolta kaikesta mitä tarvitsin. Lapsuus oli kerrassaan ihanaa aikaa. Jo 10-vuotiaana päätin uskoa, että Jeesus kuoli ristillä sen tähden, että Hän antaa minulle synnit anteeksi ja sovittaa minut Jumalan kanssa. Tämä tapahtui seurakunnan kesäleirillä. Sen jälkeen elin normaalia onnellisen lapsen elämää, kunnes 14-vuotiaana asiat muuttuivat.

Kapinamielellä

Monet sanovat, että teinit joutuvat usein huonojen ystävien seuraan ja siitä seuraa vaikeuksia. Se on totta. Minun ystävänäi koulussa olivat uskovaisia, mutta me kaikki yhdessä jouduimme pahoille teille. Tiedän mistä se johtui. Me ajattelimme, että näinhän ne kristityt elävät. Muistan

miettineeni, että jos oikein lähtee Jeesusta seuraamaan, niin pitää noudattaa pitkä listaa kaikenlaisia sääntöjä. Mihin sa mennä, mitä saa tehdä, mitä ei jne. Tun-
tui myös, että kirkossa ollaan enemmän kiinnostuneita, minkälaisia kenkiä saan pitää pyhäamuna, kuin mitä taisteluja on elämässäni menossa. Minulla oli oikein lainalainen kuva siitä, mitä kristinusko on.

Niinpä minä ja kaverini olimme kapinamielellä. Rupesimme polttamaan marihuanaa, juomaan alkoholia juhlissamme ja teimme muitakin tuhoavia juttuja. Sit-
ten, kun olin 16-vuotias, äidissäni havaitsin rintasyöpä. Tämä johti minut vain syvemmälle juopotteluun ja huumeiden käyttöön. Jätin usein menemättä kouluun, ja jouduin ihan kuin kuiluun elämässäni. Kävin kyllä kirkossa ja yritin parantaa suhdettani Jumalaan, mutta se oli puolisydämistä, eikä auttanut mitään.

Ei enää kodin kahleita

Lopulta äiti voitti kamppailunsa syöpää vastaan, kiitos Jumalalle hänen parantumisestaan! Koulun jälkeen siirryin työelämään ja jatkoin samalla tyylillä. Muutin erilleen kavereitten kanssa ja olin

ihan omillani. Oli hyvä työpaikka ja pärjäsinkin aika hyvin itseseni. Rupesin käymään porukoissa ja käytin huumeita yhä enemmän. Etsin tarkoitusta ja onnea elämälleni. Aloin suunnitella omaisuuden hankkimista ja tyttöjen seura. Mutta jos jotain omistin, aina halusin lisää, eikä koskaan ollut tarpeeksi. Pitkäaikainen suhdekin päättyi hirveään sydänsuruun. Monien vuosien huumeet, tavarankokoamiset, tyttöjen tap-
paamiset, harrastukset ja juhliminen eivät tuoneet mitään pysyvää iloa eikä tarkoitusta elämään.

Uusi elämänvaihe

Siihen aikaan muutamat ystävästäni antautuivat uudelleen Jeesukselle Kristukselle ja ymmärsivät, mitä todella tarkoittaa seurata Häntä. Näin heissä, mitä oikea suhde Jumalaan tarkoittaa. Että voi puhua Hänelle kuin rakastavalle Isälle ja oikealle persoonalle. Huomasin myös Jumalan armon omassa elämässäni, kuinka Hän oli varjellut minua pimeissä paikoissa. Ja näin ja koin Jumalan kärsivällisyyden ja ymmärtämisen. Näin kuinka Hän oli armollinen minua kohtaan ja osoitti minulle väärin tekojeni anteeksisaamisen, jos vain

käännyn takaisin hänen puoleensa.

Niinpä sitten 24-vuotiaana vuosikausi-
en hapuilun ja kuin pään näkymättömään seinään lyömisen jälkeen päätin jättää kai-
ken Jeesukselle. Valitsin Jeesuksen seuraamisen sataprosenttisesti ja päätin olla tosissani Jumalan kanssa. Ja Jumala oli tosissaan minun kanssani. Sen päätöksen jälkeen elämä on ollut täynnä iloa ja tarkoitusta ja monia siunauksia. Olen nyt naimisissa rakastavan vaimoni kanssa, ja meillä on oma ihana lapsi. Olen tekemässä työtä Jumalan valtakunnan hyväksi. Se valtakunta pysyy iäti. Eikä uskoni ole enää kristillistyylistä uskontoa, vaan kristillistä elämää, joka ei perustu lain tekoihin tai siihen mitä ihmiset sanovat, vaan siihen mitä Jumala sanoo sanassaan.

Voin tänä päivänä sanoa sinulle, että Jumala on todellinen. Hän haluaa kohdata sinut tänään ja tuoda ilon ja rauhan sinun elämääsi. Jumala on rakkaus, ja kun me päätämme seurata häntä, meidät yhdistetään korkeimpaan rakkauden ja totuuden lähteeseen. Siunausta sinulle!

JARNO KARJANLAHTI
SUOMENNOS LEEVI MYRRÄ

Astu kuninkaallisen papiston tehtäviin

“Mutta te olette valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, omaisuuskansa julistaaksenne sen jaloja tekoja, joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa” (1 Piet. 2:9). Kuninkaallisen papiston lapsilla on tehtäviä. Olemme prinsskejä ja prinsessoja Herran valtakunnassa. Joskus nämä tehtävät eivät ole kovin julkisia, mutta silti tarpeellisia työn eteenpäin menemisessä.

Sairaiden hoivaaminen

Monta vuotta sitten Thunder Bayssa ollessani, kiireisen iltapäivän touhuissa, tunsin kehotusta mennä katsomaan erästä vanhaa sisarta sairaalassa. Kello oli jo 3 iltapäivällä, pian lapset tulisivat koulusta kotiin, illallista pitäisi laittaa, ja askareet kesken... miten ehtisin? Mutta en päässyt vapaaksi kehotuksesta, ja niin lähdin katsomaan tätä sisarta. En edes tiennyt mitä sanoisin hänelle, mutta keskustelimme lyhyesti ja sitten rukoilimme ja siunasin hänet. Lähdin kotiin. Noin kolmen tunnin kuluttua kuulin, että tämä sisar oli päässyt taivaan kotiin. En tiedä varmasti, mutta ehkä olin viimeinen vierailija hänen luonaan. Olen vuosien varrella tullut huomaamaan miten tärkeää on vierailla sairaiden ja leskien luona. Henkilökohtainen kosketus on hyvin

hoitavaa.

Olin työssä eräässä lepokodissa, jossa eräs jugoslavalainen rouva oli sairaana. Ihmettelin, kun joka viikko hänen maanmiehensä kävivät lohduttamassa häntä ja toivat hänelle kotiruokaa. Hän kertoi, että se oli heidän tapansa. Se oli todella ihana tapa! Mutta entäpä jos on liian pitkät matkat? Kortti postissa on yhtä hyvä, tai lyhyt puhelinoito. Se on kärsivälle pieni osoitus siirä, ettei hän ole yksin. Jes. 61:1: “Herran, Herran Henki on minun päälläni, sillä hän on voidellut minut julistamaan ilosanomaa nöyryille, lähettänyt minut sitomaan särjettyjä sydämiä.” Matt. 25:36: “Minä sairastin, ja te kävitte minua katsomassa.”

Muukalaisen auttaminen

Kun tulimme Suomesta vuonna -55 Quebecin pohjoisosaan, kaivoskylään, niin ranskalainen baptistiseurakunta ojensi meille vaatepaketin rakkauden osoituksena vasta tulleelle köyhälle suomalaisperheelle. Äitini ihmetteli, miten erikoinen ystävällisyyden osoitus tämä oli aivan tuntemattomille ihmisille.

Vuosia myöhemmin puhuttiin paljon Puolan lähetystyöstä. Ilahduin, kun puolalaisperheitä tuli Thunder Bayhin. Usein heillä oli vain kesävaatteet päällä kylmään pakkasilmaan tullessaan. Seurakuntalaiset keräsivät lämpimiä vaatteita, joita he kyy-

nelsilmin ottivat vastaan. He eivät ymmärtäneet meidän kieltämme, emmekä me heidän, mutta he ymmärsivät rakkauden kieltä. 3 Moos. 25:35: “Jos veljesi sinun luonasi köyhtyy, eikä jaksa pysyä pystyssä, tue häntä samoin kuin muukalaista tai loista.” 3 Moos. 19:33,34: “Kun muukalainen asuu luonasi teidän maassanne, älkää sortako häntä. Muukalainen joka asuu luonanne olkoon niin kuin maassa syntynyt teikäläinen. Rakasta häntä niin kuin itseäsi.”

Avustuspalvelu

Alussa, kun aloitimme Thunder Bayssa Finn Mission toiminnan, se oli vaatelahetysten lähettämistä ulkolähetyskentille. Mutta nopeasti siitä muodostui myös paikallisten köyhien “avustamistyö”. Eräs henkilö sanoi minulle, ettei hän ole koskaan tavannut Kanadassa ketään, joka olisi vaatteiden puutteessa. Ajattelin, että hän ei ole ollut niissä ympyröissä, joissa itse olin ollut. Todellakaan köyhät eivät kävele täällä ilman vaatteita niin kuin Afrikassa, mutta vaatteista on puute. Jos esimerkiksi joku on työtä etsimässä, että voisi elättää perhettään, niin kuinka hän voisi mennä edes haastatteluun, jos ei ole sopivia vaatteita. Monilla ihmisillä ei ole edes kotia missä nukkua, eikä ruokaakaan... Myös suurperheet kärsivät, kun ei ole varaa ostaa uusia vaatteita lasten nopeasti kasvaessa.

Koulussa he voivat joutua kiusatuiksi, kun on paikatut vaatteet päällä. Monet lapset kulkevat kouluun ilman eväitä. Vaate- ja ruoka-avustus on yhä vielä tärkeää täälläkin mantereella. Voimme rukoilla johdatusta näiden apua tarvitsevien ihmisten luo.

Kehotan ystäväni tänä uutena vuotena astumaan kuninkaallisen papiston tehtäviin. Voit antaa varoistasi ja kaikesta hyvästä, jota Herra on vuosien varrella sinulle antanut. Jaa niistä köyhille, muukalaisille, leskille ja orvoille. Se ei ole vain sosiaalista työtä, vaan se on rakkauden osoittamista lähimmäisille. 2 Kor. 9:9: “Niin kuin kirjoitettu on hän sirottelee, hän antaa köyhille, hänen vanhurskautensa pysyy iankaikkisesti.” Matt. 25:35: “Sillä minun oli nälkä, ja te annoitte minulle syödä, minun oli jano ja te annoitte minulle juoda.” 5 Moos. 15:11: “Koska köyhiä ei koskaan puutu maasta, sen tähden käsken minä sinua näin: avaa auliisesti kätesi veljellesi, kurjalle ja köyhälle, joita sinun maassasi on.” 2 Kor. 9:12: “Sillä tämä avustuspalvelus ei ainoastaan poista pyhien puutteita, vaan käy vieläkin bedelmällisemmäksi Jumalalle annettujen monien kiitosten kautta.”

Meille on annettu uusi vuosi ja uusi mahdollisuus rakastaa lähimmäistämme niin kuin itseämme.

KIRSI KORTE

Terapeuttisesti toimivan sielunhoitajan ammatillisia työkaluja OSA 3

Terapeuttisesti toimivan sielunhoitajan ammattitaitoon kuuluvat toimivat, ammatilliset työkalut ja hänen on tärkeää ymmärtää perusasioita ihmismielestä sekä terapeuttisesta prosessista. Artikkelin kolmannessa osassa käsitellään sitä, mitä tunteita ja kokemuksia meihin on tallennettu.

MITÄ SINUUN ON TALLENNETTU?

Ihmismieli on kuin tietokoneen kovalevyn muisto. Kaikki mitä olemme elämämme aikana kokeneet, on siellä jossain tallennettuna. Myös kokemukset, joille ei ole kielellistä kuvausjärjestelmää, ja joita emme ‘muista muistamme’, ovat kehomme muistissa. Jos olimme hyväksytyjä, arvostettuja ja rakastettuja, tämä tunne on tallennettuna siellä jossain. Jos koimme väheksyntää,

hyljeksintää ja mitä tahansa huonoa kohtelua, sekin on tallennettu mieleemme muistilokeroihin. Ihmismieleen tallentuneet asiat vaikuttavat sitten siihen, miten aikuinen ihminen tulkitsee tilanteita, ihmissuhteita ja vaikeuksia, joihin törmää nykyisyydessään. Toisin sanoen, se, mitä ihminen

on kokenut menneisyydessään, se mitä hänen mielensä muistilokeroihin on tallennettu, vaikuttaa siihen, miten hän nykyisyydessään suhtautuu itseensä, toisiinsa ja Jumalaan.

Terapeuttisesti toimivan sielunhoitajan on tärkeää ymmärtää, että kaikki ihmiset ovat enemmän tai vähemmän haavoittuneita— myös sielunhoitaja itse. Haavat ovat erilaisia eri ihmisillä, esim. jotain, jota joku joskus teki tai sanoi. Haavan seurauksena ihminen alkoi pikku hiljaa nähdä itsensä väärässä valossa. Sen seurauksena hän rakensi ympärilleen muurin ja lukitsi itsensä mitä erinimisimpiin vankiloihin. Jonkun ihmisen vankilan nimi voi olla väkivallan vankila. Toisen toivotomuuden vankila. Toisen katkeavuuden vankila. Toisen häpeän vankila. Haava sai aikaan myös muutoksia ihmisen asenteissa ja suhtautumisessa häneen itseensä, toisiin ja Jumalaan. On tavallista,

että esim. viha käännetään itseensä tai hylkäämisen kokenut ikään kuin hylkää itsensä. Haava saa aina aikaan oireita, esim. alennuttua omanarvontunnetta, väärin tunteita, syyllisyyttä, häpeää, hyväksynnän ansaitsemisyrityksiä suorituksilla, perfektionismia, erilaista kontrollointitarvetta, toivottomuuden tunteita. Kun perusluottamus järkkyy, perusturvallisuus katoaa.

Ihmisiellä on usein täysin vääränlaisia uskomuksia itsestään, toisistaan ja Jumalasta, menneisyyden haavojen, eli heidän sisäiseen ‘kovalevyytensä’ tallennettujen muistojen takia. Nämä kokemukset ovat kuin tietyn väriset silmälasit, joiden läpi ihminen tarkastelee nykyisyyttään. Samojen lasien läpi hän katsoo, kun hän pohtii tulevaisuuttaan. Siksi jotkut elävät läpi elämänsä kuin olisivat jo ‘kuolleita’, eivätkä liiemmin iloitse mistään, puhumatakaan, että ottaisivat minkään-

laisia riskejä. Siksi jotkut elävät eräänlaista ‘sitku-elämää’ ja toiset ‘mutku-elämää’. Siksi monet kirjaimellisestikin ‘heittävät hanskat tiskiin’ elämänsä haasteiden esim. kutsumuksensa edessä.

Terapeuttisesti toimivan sielunhoitajan on tärkeää välittää ihmiselle sanoma, että Jumala haluaisi ohjelmoida ihmisen koko tietokoneen uudelleen. Rakentaa uudelleen joskus menneisyydessä syystä tai toisesta väärin tunteen kehityksen perustan. Kaiken Luoja se onkin mahdollista. Jos Hän kerran loi Sanallaan kaiken, eikö Hän voi myös eheyttää ihmisen, tehdä kaiken uudeksi? Eikö Hän jopa antanut Poikansa, jotta ihmisen ei tarvitse elää ja kuolla rikkinäisenä? Hän haluaa lahjoittaa ihmiselle uuden identiteetin, vanhan, vaurioituneen identiteetin tilalle.

HEIDI AHONEN

Joskus jotkut tapahtumat tai Raamatun paikat alkavat erikoisesti puhua meille. Mielessäni on viime päivinä pyörinyt kertomus samarialaisesta naisesta, jonka Jeesus kohtasi lähteen reunalla, mistä ihmiset ammensivat vettä. Tapauksesta kertoo meille Johanneksen evankeliumin neljäs luku.

Opetuslapset olivat menneet kaupunkiin ostamaan ruokaa. Jeesus istui kaivon reunalla yksin, väsyneenä. Mutta kuinka olakaan, siihen tuli nainen ammentamaan vettä, ja naisen ihmeeksi Jeesus alkoi keskustella hänen kanssaan. Jeesuksella oli aikaa tuolle yhdelle. Jeesus ei ylenkatsonut tilannetta; vain yksi ihminen ja vielä nainen! Tuon naisen ja Jeesuksen välinen keskustelu aiheutti sen, että nainen palasi sukulaistensa ja tuttavien luo kaupunkiin ja kertoi heille, mitä oli tapahtunut hänen kohdatessaan Jeesuksen. Tuo tapaus oli muuttanut kaiken naisen elämässä. Jeesus otti aikaa yhdelle ainoalle, mutta siitä seurauksena samarialaiset tulivat Hänen luokseen ja monet uskoivat ja sanoivat naiselle: "Emme enää usko sinun puheesi tähden, sillä me itse olemme kuulleet ja tiedämme, että tämä totisesti on maailman Vapahtaja." Vain yksi kuuli ja uskoi, ja sen seurauksena monet pelastuivat. – Meiltä odotetaan vähässä uskollisuutta, ja Jumala voi panna meidät paljon haltijaksi.

VAIN YKSI

Usein mielessäni pyörii työme Taiwanin saarella kiinalaisten parissa. Se oli usein vain yhdelle henkilökohtaisesti julistettu sana. Joskus erikoiskokouksissa monet nostivat kätensä merkiksi siitä, että he halusivat uskoa, mutta se määrä, joka todella pelastui, oli suhteellisen pieni. Silti seurakuntia syntyi. Olen jostain lukenut tai kuullut, että Billy Grahamin kokouksissa esille tulleista ihmisistä vain pieni prosentti tuli todella uskoon. Mutta ei hän siirtä hätkähtänyt. Hän jatkoi työtä ja Jumalan silmissä tuo pieni prosentti oli valtavan kallis. Taivaassa iloittiin jokaisesta syntisestä, joka teki parannuksen. Älkäämme halveksiko pienten alkujen päivää! Kun voitat yhden sielun, hänestä voi tulla ase Jumalan käteen, kuten tuosta samarialaisesta naisesta.

Mitä me, sinä ja minä, teemme yhdelle lähimmäisistämme? Emme kai arvele, että jos on vain yksi tai kaksi, joihin saamme yhteyttä, työ ei kannata. Pitäisi saada jotain suurempaa aikaan. Samarialaisen

naisen kautta tuli suuri herätys. Vain yksi kuuli sanan ja monet uskoivat. Olemmeko me vähässä uskollisia? Usein päivälehdessä näemme suomalaisten kuolinilmoituksia. Joku heistä on voinut olla uskossa, ja siirtynyt taivaan kotiin, mutta miten ne muut? Heitä emme voi enää saavuttaa pelastuksen sanomalla. Ehkä meillä olisi ollut tilaisuus johdattaa heidät Jumalan luo. Mutta ehkä pidimme halpa-arvoisena julistaa vain muutamille. Meidän tilaisuutemme heidän kohdallaan on mennyt iäksi ohi! Tilastotietojen mukaan esimerkiksi meillä Thunder Bayn alueella on noin 2300 kotia, joissa kotikielenä puhutaan suomea! Mitä teemme heidän hyväkseen? Heitä on paljon enemmän kuin yksi samarialainen. Jeesuksella oli aikaa ja halua osoittaa tälle yhdelle pelastuksen tie. Kysyn vielä kerran, että mitä me teemme niiden hyväksi, joiden kuolinilmoitus voi olla jo seuraavassa lehdessä? Nyt on aika toimia sielujen hyväksi. Älä ali-arvio tehtävääsi.

SAARA ROSSI

Herra, anna meille herätys!

Jumalan tahto on, että hänen seurakuntansa uudistuisi ja että jokainen uudestisyntynyt uskovainen saisi voiman ja voitelun todistaa Pyhässä Hengessä ja viedä evankeliumin sanomaa aitovierille. Se on seurakunnan tarkoitus ja kutsumus. Jokainen uskoontullut ihminen on kutsuttu täysiaikaisesti todistamaan työssä, kotona, kirkossa jne. Mihin tahansa menemme, olemme todistajia. "Kaikille jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi. - Ja kun Pyhä Henki tulee teihin, niin te saatte voiman, ja te tulette olemaan minun todistajiani." Tämä lupaus ei suinkaan kuulu vain harvoille ja valituille, vaan se kuuluu jokaiselle uskoon tulleelle ihmiselle.

Elämä joka on kokonaan annettu Jeesukselle Kristukselle, jonka kaikki oikeudet on luovutettu Herralle, ei ole vain harvojen etuoikeus. Se kuuluu jokaiselle Jumalan lapselle. Ota ristisi - et muuten ole opetuslapsi. Joka kadottaa elämänsä löytää sen. Jeesus antoi elämänsä koko ihmiskunnan syntien tähden. Nyt hän katsoo kristittyihin - niihin jotka ovat valmiita John Knoxin tavalla sanomaan Jumalalle: "Lähetä Herätys tai minä kuolen." Jumala vastasi hänelle antamalla suuren herätyksen.

Kun seurakunta saa armon tempautua herätyksen virtaan ja rukouksen ilmapiiriin, niin kaikki sen jäsenet saavat hengittää sitä jumallista voimaa, joka näyttää toteen synnin ja vanhurskauden ja vapauttaa sidotut sielut. Kun kuulet herätyshuudon, alat vihata syntejäsi ja velttoutuasi ja täytyt Pyhällä Hengellä. Silloin sinusta tulee Jumalan työase, jonka avulla työ menestyy. Silloin Jumala alkaa hallita sinua ja saat

pyhän innon sielujen voittamistyöhön.

Suurenmoisinta mitä voi kokea helmiportien tällä puolella on kaiken muuttava hengellinen herätys. Mitä se on, sitä ei voida selittää. Se on arvoitus, selittämätöntä, käsittämätöntä, mutta sen vain tietää, että elämä herätyksen keskellä on ihaninta elämää. Ja että Jumala toimii ja tulokset ovat ihmeelliset. Ihmisten elämä muuttuu. He pelastuvat yömustista synneistään ja nimmittömistä ahdistuksistaan.

Jos emme saa pian kokea hengellistä herätystä, niin monet tunnustavat kristityt kuolevat hengellisen kuoleman. Monet ovat muuten jo liukuneet rajan ylitse, itse sitä lainkaan huomautta. Heillä on se nimi, että elävät, mutta he ovat kuolleet. He eivät ole jättäneet seurakuntaa ja menneet maailmaan kieriskelemään raskaissa julkisyhteisöissä, mutta ovat kuitenkin antaneet tilaa synnille sydämessään. Kuulutko ehkä sinäkin siihen enemmistöön? Vain syvä hengellinen herätys voi auttaa näitä ihmisiä oikeille raiteille.

Parasta on, että menemme nöyrinä polville, rukoillen Jumalan kasvojen eteen ja kysyimme mitä me voisimme tehdä herätyksen edistämiseksi, ja etten olisi tietämättäni herätyksen esteenä.

Hyvät uskonystäväni, "Nostakaa silmänne ja katselkaa vainioita, kuinka ne ovat valjenneet leikkaviksi". Nyt on esirukouksen aika ja sinun oman hengellisen heräämisesi aika. Kun uskovat heräävät, on se herätys koko maailmalle alkaen Jerusalemita aina maan ääriin asti.

KERTTU WASELIUS

Sumuinen talviaamu

Kirpeä talviaamu, huurteessa tantereet.

Taivaanrannalla rusko valoa enteilee.

Auringon kultakehrän nousua ennustaa loistava pilvenreuna. Kohta on valoisaa.

Pakkasen valta vielä valoa uhmailee.

Sumujen kielekkeillä piiloon sen peittelee.

Harmaus kaiken peittää pakkasen kiristään.

Aurinko ei voi heittää lävitseen säteitään.

Odota vielä vähän viluinen ihminen!

Valo ei häviä tähän; sumu ei ikuinen.

Aurinko ylemmä saapi, säteensä lämmön suo.

Sumun se hajottaapi, kirkkauden jälleen tuo.

Synkkä jos tiesi onkin, keskelle harmauden nousevi aurinko armon; Jeesus tuo valkeuden.

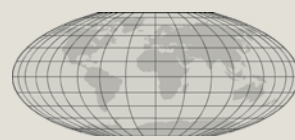
Aamussa uudessa kerran ongelmas aukenee.

Saat nousta keralla Herran voittonsa kirkkauteen.

Terttu Karhinen

Lähetystyön Viesti

www.lahetys.info

ULKOLÄHETYSKASSA - USA
Ulla Saari
ullasaari@gmail.com
LÄHETYSKOORDINAATTORIN
YHTEYSTIEDOT
Ari Rocklin
ari@lahetys.info

Kyllä se matka antoi paljon

penkit räyteen. Musiikin pauhu täytti huoneen ja innostus oli valtava. Nuoret johtivat lauluja ja soittivat, keräsivät uhrin ja kaikki kävi heiltä niin luontevasti. Mikä siunaus, että on innokkaita nuoria seurakunnassa. Puhuttelevaa oli nähdä, miten monet painuivat polvilleen tai penkkiä vasten sitkeään rukoukseen ennen tilaisuutta. Matkanjohtajamme Erkki Inkiläisen tulkattun puheen ja yhden todistuspuheen lisäksi ryhmällämme oli muutama kuorolaulu, osa jopa espanjan kielellä. Ja mikä spontaani ilo siitä syntyikään. Luin myös paperilta pikkutervehdyksen ja Herran siunauksen. Sekin oli kovasti kuulihoitaneen mieleen. Ihmeellistä, ymmärsivät.

Kesti kauan ennen kuin kaikki pääsivät ulos Matanzan puolivalmiista kirkosta

Nuorisokuoro laulaa innokkaasti

Mikä mahtava laulu ja musiikki ja ylistys ja suorastaan 'riemuhuuto Herralle' kuului tästä joukosta. Se oli kuin vesien pauhu, josta mainitaan Ilmestyskirjassa. Paikalla oli noin 1300 ihmistä, paljon perheitä vauvat mukana ja runsaasti nuoria. Sitä oli ilo katsella, kuubalaiset ovat kaunista kansaa. Me Kanadasta tulleet saimme taas laulaa pari kuoroa. Kun sitten alkoi espanjankielinen osa, kaikki yhtyivät tuttuun lauluun 'Löytyy voima, voima ihminen veressä Jeesuksen'. Se hetki sulatti sydämen. Koimme todella syvää yhteydentunnetta kuubalaisten uskovien kanssa. Miten rakaita ja läheisiä ovatkaan Jumalan lapset kaikkialla. Keskeneräinen kirkko on vielä kuin sementtinen colisseum, jonka keskellä alhaalla on lava ja kuulijat istuvat joka puolella jyrkästi nousevilla istuimilla, tällä kertaa vielä sementin päällä. Laulua ja riemuhuutoja kesti pitkään. Tämä on todellista juhlaa, paistoi jokaisen kasvoilta.

Kun sitten isokokoinen saarnamies astui esiin ja laski suuren avatun Raamatun yksinkertaisen puisen pulpetin päälle, joltain liikahti sisimmässä. Tässä kirjassa on kaiken tämän valtavan joukon uskon perustus, se on Jumalan pyhä ja muuttumaton Sana. On sellainen pohja, joka ei ikinä horju. Ja tämä mahtava joukko on selvä osoitus Jumalan uudeksi luovasta voimasta, joka toimii jopa kommunistimaassa. Kaduilla ei saa Kuubassa evankelioida, mutta sisällä kirkkoissa ja kodeissa kyllä. Näillä seurakunnilla onkin laillinen strategia sielujen voittamiseksi, uskoon tulleet kalastavat naapureitaan henkilökohtaisesti. Ja menestys näyttää olevan todella mahtava.

Koko yhteinen Kuuban matkamme oli kaikin puolin rikas ja antoi paljon. Oli kaunista ja lämmintä ja väki kerääntyi joka päivä rannalle uimaan ja aurinkoa ottamaan. Ryhmän yhteishenki oli suurenmoinen. Nautimme kaikesta ja pysyimme terveisinä. Kävi juuri niin kuin Sanassa sanotaan: 'Autuaita ovat ne, joilla on mielessä pyhät matkat.'

LEEVI MYRÄ

JATKOA SIVULTA 12

päästyä poikettiin kuitenkin kadun toiselle puolelle tapaamaan miestä, jonka kuva on ollut monissa Kanadan julkaisuissa tyyppillisenä Kuuban miehenä. Hän sai soittimen ja hengellisiä levyjä, ja koko pikkutuvan väki tulvi ulos ovelle sitä kokeilemaan. Kun kurkisti sisään, ompelukone oli heti ovelle, päivänvalossa näkee tietenkin paremmin tehdä töitä. Kyllä oli pienessä mökissä väkeä.

Ennen iltakokousta nautittiin kanojen mustaksi kuopimalla kirkon takapihalla maittava yhteinen ateria. Lisämaustetta saattoi antaa viereiselle tontille perustettu sikala, jossa oli 60 sikaa. Poikkesin katsomassa, kun laitoksen 'kuningas' kehotteli sisään. Hallituksen antamia sianruokasäkkejä oli pinottuna eteisessä. Mies kasvat-
taa siis hallitukselle sikoja. Siinä saa työtä ja ansiota, jopa niin, että hyvän näköinen auto oli pihassa. Tosin sitä piti työntämällä siirrellä.

Toisena päivänä eräissä melko uudessa yksityistalossa näytettiin meille myös sika-

laa, siellä oli 16 possua. Kaikki mitä sieltä valui purona alas, meni kaivoon, jossa syntyi biokaasua talouteen esim. keittämistä varten. Talonväki tuntui olevan kovasti ylpeitä sikalastaan. Ateria siinäkin talossa oli todella maittava.

Mutta nyt sikaloista takaisin kirkolle torstai-illan kokoukseen. Väkeä kertyi

Koko matkan huippuhetki saatiin sitten kokea lauantai-iltapäivänä Matanzas nimisen isomman kaupungin puolivalmiissa kirkossa. Oli menossa Elim-seurakuntien vuotuinen konferenssi. Tähän kokoukseen tuli väkeä eri puolilta kuormureiden lavoilta sijoitetuissa kopeissa. Muissa kokouksissa oli kuulemma taas eri ihmiset.

Israel uutiset

Viime vuonna olin seurakunnan pastorin ja diakonin kanssa Jerusalemissa messiaanisten seurakuntien "talvipäivillä". Sinne oli kokoontunut noin 60 veljeä eri seurakunnista ja aiheena oli "korvausteologia". Messiaanisen Raamattukoulun johtaja piti ensimmäisen raamattutunnin ja erään seurakun-

nan johtaja toisen, joista molemmista tuli tilaisuuden lopussa palautetta muulta yleisöltä. Tarkoitus on kirjoittaa selvä ope-
tuskirje aiheesta "Israelin kansan asema ja tehtävä Jumalan koko maailmaa käsittävissä pelastussuunnitelmassa". Se julkaistaan sitten hepreaksi, venäjäksi ja englanniksi Israelin seurakuntia varten. Viime vuonna, messiaanisten talvipäivillä, oli esillä harhaopit ja niistä tehtiin selvä varoittava julklausuma.

Kerron "uskoontulleesta kodittomasta juutalaistytöstä". Tämän tytön kastetilaisuus oli meillä seurakunnassa lähes viidenkymmenen, monista eri seurakunnista, mukaan tulleiden nuorten läsnäollessa. Oli todella ilo nähdä hänen onnesta loistavat kasvonsa ja kuulla hänen todistuksensa uskoon-

tulostaan. Tuli siinä tippa silmään "vanhalla konkarillakin", joka ei ole mitään suuria herätyksiä vielä täällä nähnyt, mutta sain taas nähdä elävän esimerkin Jumalan sanan voimasta. Tyttö oli pyytännyt ja saanut Uuden testamentin, luki sitä ja tuli uskoon, ja saa nyt maksaa kalliin hinnan uskostaan Jeesukseen. Omat ateisti- vanhemmat hylkäsivät hänet ja niinpä hänellä ei ole nyt virallista kotia eikä perhettä. Hän oli uskossa perheessä jonkun aikaa, ja on nyt aloittanut armeijan palvelusaikansa. Hän on meille kiitosaihe mutta myöskin rukousaihe; että hän saisi kokea päivittäin Pyhän Hengen voimaa ja kasvaisi uskossaan Jumalan sanan perustalla.

OLAVI SYVÄNTÖ

Todistaja

Special Edition

COMPLIMENTARY ISSUE

**TODISTAJA
SPECIAL EDITION**

A joint publication of the
Finnish Pentecostal Churches in
Canada
and in the United States of America.
Published 10 times a year.

Publisher
MISSION PRESS SOCIETY
1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8
604.321.0555 FAX. 604.321.0555
E-MAIL: editor@todistaja.com

Editor: Outi Alopaeus
Layout: Keijo Sakara
Proofreading:
Helena Rantanen, Terttu Karhinen

Go To the Land That I Will Show You

Markus, Armas, Alina and Josiah

For the past four months our family has been living an adventure. Seven months ago we decided that we would move to Sudbury to begin an English congregation at the Finnish Pentecostal church. This move was the culmination of almost six years of thought and prayer, as we felt that God would one day lead us here.

During the first few weeks this move seemed almost reckless. Both of us left our friends, relatives, our employers, and even our congregation in Toronto so that we could pursue a voluntary ministry position with Siion Church. Though we had decided a few months earlier that we would look for work and accommodations before moving here, in July we felt a need to expedite the move. Coming here, we lacked gainful employment and a place to live, having only money with which we could survive several months if we didn't get work. Reckless, that's the way the first few weeks felt.

A story that really spoke to us these last months was one where God tells a man to 'go', "go to the land that I will show you." God gave to this man a direction to go and the assurance that once he got there, God would say 'stop'. Abram obeyed. He took all his belongings, a few relatives and set off from what is now southern Iraq towards the Mediterranean. One could call this reckless, but his response was based on a personal and relational knowledge of God. This Abram, later renamed Abraham, would become one of the greatest heroes of our faith.

Unlike Abram we were not promised wealth and renown, but like him our obedience was based on who it was that called us here. In a town where employment and accommodation are notoriously difficult to find, we found both within our first few weeks. Each was so conveniently placed and timed that we could concentrate, not only on our work schedules, but also on doing that which God had called us here to do. We felt this blessing of God's presence as tangibly as we have in the past four months, more than

we ever have, because we chose to obey Him and come.

Can following God's leading then be called 'reckless'? We are slowly emerging from a time when many people had lives they worked hard to achieve stripped away due to an unprecedented economic collapse. An inanimate, impersonal system that could feel neither love nor hate could not show mercy, when people needed it most. Our heavenly Father on the other hand has and continues to show love and favour – blessing those who love Him. Recklessness then seems better defined as staying when God says 'Go!' or going when God says 'stay'. It is assuming we have the vantage point by which to choose what is in our best interest when He says otherwise.

Reckless? No. We played it safe choosing to obey Him who called us here, and as a result have experienced His faithfulness in many ways.

MARKUS RUKKILA
mrukkila@gmail.com

I Have ALWAYS Loved You!

Almost a year has passed since Heidi, beloved daughter of Heli and Matti Mollari and precious "little sister" of Mark (Lois) and Matti Jr., passed away peacefully at home in the loving arms of her parents and into the Arms of her Lord and Saviour, Jesus Christ, at the young age of 35. Safely home, at last, her five and a half year struggle against breast cancer had now ended.

To those of us who knew her, Heidi was a gentle-natured, loving, caring individual who always put the needs of others ahead of her own. Her infectious smile and warm hugs captivated the hearts of the young and the old alike. Even in the midst of trials, Heidi would be there to encourage others, who were going through rough times, to persevere. One definitely could not find a better listener, or a more faithful prayer sister than Heidi. She had this love in her eyes that not everyone has. She wouldn't have to say much at all – people just knew that she cared! She found the good in all people, never saying a bad word about anyone.

Heidi, born and raised in Sault Ste. Marie, Ontario, spent her early years at Aweres & Kiwedin public schools. Following her graduation from Bawating High School, she pursued post secondary studies at Algoma University, obtaining her Bachelor of Arts degree in Psychology. Aspiring to embark on a career in social work, Heidi continued her studies at Sault College; however, just as she completed the Social

Worker program, illness struck, changing her life profoundly. Regardless of the circumstances, her faith in the Lord of her childhood remained unfaltering.

Heidi was about seven years old when she first attended Kid's Camp at Lower Island Lake, and "fell in love" with the songs

and Bible stories that talked about Jesus, a child's Best Friend. When camp was over, Heidi yearned to keep in touch with the friends she had made, and somehow convinced her Mom & Dad to accompany her to church each Sunday, so that she could go to Sunday School. Who could have guessed that Heidi would become one of the most

faithful attendees at Sunday School and Kid's Camp for years to come, not only as student and camper, but later as counsellor and teacher? Heidi gave her heart to Jesus at a very young age and was committed to serving Him her entire life.

Is it any wonder that Heidi had an unexpected Visitor one fall afternoon in 2008? What had started out to be just another ordinary day in the Mollari household, turned out to be a surreal experience! Heidi's mother, Heli, was busy carrying out usual household chores when, in the midst of her vacuuming, she glanced into the living room to see what Heidi was doing. Heidi appeared to be engaged in a conversation with someone, gesturing with her hands and talking excitedly. Seeing no one else in the room, Heli continued cleaning, assuming that Heidi was talking to her dog, Diamond.

A short time later, Heli approached Heidi in the living room and asked: "Heidi, who were you talking to earlier? I noticed that you were having a conversation with someone. Heidi's look was one of sheer amazement... as if she were in a trance, as she replied: "Aiti, don't you know that Jesus was here and He spoke with me?" Heli was speechless, as she tried to grasp what had transpired in that room. Heidi, sensing her mother's hesitation, quickly added: "You don't believe me, do you?" Heli tried to reassure her daughter by repeating, "Of course, of course I believe you; what did He say?" To this, Heidi replied: "He

Matti, Heli, Heidi and Diamond

said, 'I came to tell you that I love you', and I told Him: Jesus, I have ALWAYS loved you!" . And then, Heidi continued: "And now I know, whatever happens, I will be okay!" When Heidi told about this revelation to her Pastor, Rudy Hyvarinen, Rudy was thankful to the Lord, as he had prayed for many days that the Lord would appear to Heidi.

Perhaps many of us could not, in all honesty, claim to have "ALWAYS" loved the Lord, as Heidi did, but know that He has always loved us, regardless of our shortcomings, and is always ready to forgive. Heidi, you leave a legacy of love, compassion and caring. You were a role model of a life lived for God!

Until we meet again,

OUTI PETAINEN

Jesus Saved Me

I want to share with you how I found that true source of joy and purpose in my own life. I grew up in a very healthy Christian family. My parents are wonderful, loving parents who provided me with everything I needed growing up. So, I had a wonderful childhood. At the age of 10, I made my decision to believe that Jesus died on the cross for me in order to forgive my sins, and to reconcile my relationship with God. I was at a summer kid's camp put on by our church when this happened. After this, I lived my life as any normal happy child does, but things changed at the age of 14.

Many people say that teens fall into a bad crowd of friends that get them into trouble, which is true. However, I had very close friends in high school who were Christians, but we all fell into bad things. I know this was caused by the way we thought and viewed Christian living. I remember feeling that if I wanted to live as a follower of Christ, I would have to follow a long set of rules; of places I could and could not go, things that I could and could not do, etc. Also, I felt like people at church cared more about what type of shoes I wore on Sunday morning than what was actually going on in my life and the things I was struggling with. I had a very legalistic view of what Christianity was about.

So my friends and I rebelled. We started smoking marijuana and drinking alcohol at parties and doing destructive things. Then later on, when I was 16, my Mom was diagnosed with breast cancer. This drove me even further into drinking and drug abuse. I started to skip school a lot and

Jarno, Liisa and Natalia Karjanlahti

fell into a pit in my life. On occasion, I did attend church and tried to make my amends with God, but they were all half hearted and nothing came of them.

Eventually my Mom won the battle with cancer, thanks to God healing her. After high school, I continued with my lifestyle as I entered the work force. Eventually, I moved out with friends and was on my own. I had a good job and was doing fairly well for myself. I started attending raves and using ecstasy and partying even more. I was searching

for meaning in my life and a source of happiness. I started to look for this in material possessions and relationships with girls. No matter what I owned, I always wanted more; nothing was ever enough. I also went through some long term relationships that ended in terrible heart breaks. After many years of substance abuse, gathering materials, dating girls, hobbies, and partying, I found no true lasting joy or purpose.

I had a few friends at this time that had rededicated their lives to Jesus Christ. That helped me grasp what it really meant to follow Him. I saw what it meant to actually have a real relationship with God; to speak to Him as a loving father and real person. I saw the grace of God throughout my life, how he had protected me in the dark places. I saw and experienced God's patience and understanding. I saw the mercy that He showed me to forgive all my wrong doings, considering the fact that I had turned my back on Him.

So at the age of 24, after many years of trying to find happiness and purpose on my own and always hitting an invisible wall, I decided to give it all to Jesus. I made my choice to follow Him 100% and get real with God. Well, God got real with me. After this decision my life has been filled with joy and purpose and many blessings. I am now married to an incredibly loving woman and we have just had our first child. I'm now working and labouring for God's kingdom, which is everlasting. I no longer live a religious style of Christianity but rather a lifestyle of Christianity that is not legalistically based on what man says, but rather on what God says through His word, the Bible. I can honestly say that God is real and he wants to meet you today and give you joy and peace in your life. God is love, and when we make the choice to follow Him, we are connected to the ultimate and true source of love. Be blessed.

JARNO KARJANLAHTI

We Have a Purpose in God's Plan

Years ago when I was in Canada I had a feeling that I wanted to do something purposeful with my life. I believe that at this moment, I'm doing that kind of work.

how the way of the world began to irritate me. I began to despise all the materialism. I began to seriously ponder what the point was of my worldly dreams? Who will really benefit from them? I realized that the brief time that we

Impact Bible College was founded in 1989. It is upheld through wholesale and retail sales and car repair shop proceeds. Bible Training is necessary in order to get trained pastors and leaders in local churches. Otherwise, all kinds

Joshua ja Tanja Kaijankoski

My name is Joshua Kaijankoski, and I'm a missionary in Papua New Guinea, along with my wife Tanja. I was born in Sudbury, Canada, in 1978. I was very young when my parents received the call to missions, and in 1981 we moved to Finland. Papua New Guinea became my new home in 1984 and I grew up there until 1996.

My childhood was an adventure. It was never dull. Always something exciting happened. I am grateful that I have had a rich life. At the age of 17, when we came back through Canada to Finland, I believed that I would return to Papua. At that point I would not have thought that it would take exactly 13 years. In 1998, I was ready for new adventures, so I headed towards Canada. I lived initially in Sudbury and finally, in North Bay. The goal was the "American dream". I wanted a well-paid job, a nice house, a couple of cars and a family.

After awhile I began to note,

have on this earth must mean something. We have a purpose in God's plan. Then I understood that the little boy's dream was God's will for my life, missionary work.

I suddenly recognized that I was in the same situation that my parents had been in. I felt that I had to prepare myself in the Iso Kirja Bible School in Finland. I began my studies in January, 2003 and the next fall I met Tanja there. I clearly experienced that God had led us together at that stage. Tanja had a similar call to mine so it was easy to start building a life together. We studied together until the spring of 2005 and got married immediately thereafter. Tanja still finished her master's degree in University and by January, 2009 we were in Papua New Guinea.

We are working in the seminary of Impact Bible College. I develop various projects to maintain the school economically and Tanja works in the children's school.

of heretical teachings can affect the work of the churches and impede progress.

Tanja took the responsibility of establishing a children's Christian school. It had been a long time in the making and Tanja was the right person for the job. There is a great need for good schools. This is illustrated by the fact that it is perfectly possible to be in school for several years without learning to read. The country's literacy rate is a good 50 per cent.

Although it is difficult here from time to time, I've noticed that the challenges and problems are often our "colleagues", because they make us turn to God. Through these He is able to demonstrate His greatness and care which, in turn, encourage us to go on. After all the tribulations, we find ourselves stronger and even more eager to continue here as long as the Lord is willing.

JOSHUA KAIJANKOSKI

TRANSLATION TAPANI ALOPAEUS

Injustice: human trafficking

I've been on staff with Youth With A Mission in Perth, Australia for two years. While on staff God has done a deep work in my heart and given me a burning passion to see His Kingdom come on earth. He's started to burden my heart for a specific area of injustice: human trafficking.

A few years ago I heard a story of a group of little girls who were found and rescued from a back room of a brothel. The story broke my heart; I couldn't forget it. A little over a year later I prayed through the red-

light district of Bangkok and saw the deadness in the eyes of many male and female prostitutes enslaved by the sex-trade. Half a year later I found myself in Amsterdam, in the room of a prostitute who was desperate for us to find her a way out. These experiences stirred in my heart a righteous anger and sadness like I've never felt before, and compelled me to dig deeper into this issue.

Human trafficking is the buying and selling of people for the purpose of sexual exploitation or forced labour. It is modern-day slavery and has MIL-

LIONS of humans in bondage around the world, at any given time. It is happening on the other side of the world, and it is happening on our doorstep. Both adults and children are victims of trafficking- abducted, deceived or coerced into the trade. Human trafficking is an issue of enormous proportions today and it needs our attention. God has called us to seek justice and to stand on behalf of the oppressed.

This year on staff I will begin working on projects to fight human trafficking in Perth city. I would covet your prayers as I launch into this challenging area of ministry. Injustice is everywhere- I encourage all of us to ask ourselves how we can stand in the gap on behalf of those who don't have a voice. We cannot ignore the cry of God's heart.

KRYSTAL ALOPAEUS
myheavenly@
hotmail.com
www.
krystaldawnalopaeus.
blogspot.com

*The still small silences of my life,
Though few and far between,
Have been to me a resting place,
Where I have perceived the face of God.
Lord, I ask not for the wind, the earthquake or fire...
But the beautiful stillness,
In where You dwell and Your dear voice can be heard.
Help me to recognise in it, Your loveliness,
your strength, wisdom and power.
Come today, I pray.*

Annie

Who is This Jesus?

It's a beautiful Saturday in Whistler, British Columbia. The skies are blue; the mountains are covered in white snow. Although there's a crisp cold wind, the sun is warm and bright. As I stroll the village pathways with some other non-snowboarders from our young adults group, we see many different people from all around the world and meet some interesting people with different stories.

Our young adults group came to Whistler to spend some time together in fellowship, teaching, and, of course, some time on the slopes. Thinking back on that day I wonder how Jesus lived his daily life; did he walk around drinking something similar to a warm cup of coffee, talking to people about life?

In the evening and the next morning, our young adults gathered together, after a day of snowboarding, to talk and learn about Jesus. On Saturday night, Jarno started our lessons off on the topic of how the world sees Jesus in our society today. Watching a few clips of media from different sources, we saw that the world sees Jesus in dif-

ferent ways; some viewpoints see Him as a joke; some see Him only as a baby from a story; some see Him as the only way life makes sense. Through some guided discussion, we talked about how we see Jesus, how our viewpoint of Jesus is affected by our cultural portrayal and stereotypes, how we show Jesus in our lives daily, and how we can show the world who the real Jesus is and how we can have a relationship with him. On Sunday morning, Jesse Sorila led us in teaching on the topic of Jesus as man and God, and how he brought redemption and salvation to us.

The weekend was a great time for our group to re-connect after all the holiday bustle and before the school year began again. There were some great times of prayer following the teaching, where we prayed for each others upcoming school year and for our deep desire to know Jesus more. After the

JARNO KARJANLAHTI

Go Big or Go Home!

The much larger drill rig did the job

Ralph Papiest did not know exactly what he would be doing when he went to Ethiopia in late 2009, but he went willing to do whatever needed to be done. He had already been to Ethiopia several times before to offer his help at the compound where mis-

sionary Airi Tuomi runs the Faith, Hope, Love Family Service Association. This was where he would go to serve again. As it turned out, the well from which the water tower drew water had collapsed some time before and destroyed the pump, leaving the compound without fresh, running water. Ralph would help install a new well and tower.

After Ralph arrived, the team with the equipment to dig the well for the new water tower came. They started

to drill, but were soon forced to stop because the drill could not get through the rock that was not far below the surface of the ground. After several attempts, they gave up. With only ten days left, it seemed impossible that the water tower would be put up during this mission. Ralph didn't know what else to do, so he began to pray. Soon, one of the welders who was working on the tower structure remembered something.

He knew a man from Norwegian Church Aid that did drilling around Ethiopia. Perhaps he could help them. He gave Ralph the telephone number, and Ralph contacted that man immediately. As it turned out, the drill rig was in an area near the compound, but they would only be there for another week. The man told Ralph that if they wanted the well drilled, it would have to be done immediately. The crew arrived a few days later, with a drill rig that was at least 3 times the size of the one that had tried to do the job previously. That was when

More Like Him

*Help me Lord to be a friend,
the kind You've been to me.
To love all those who came my way
and act unselfishly.
I pray Your love will shine so bright,
that everyone will know
That it's You I want to serve today,
Your love I want to show.
Make me more like You, I pray.
Lead me, guide me in Your way.
You're the one I long to please,
for there's no one else who really sees,
what's in my heart and how I feel,
no one else my hurts can heal.
You're the reason for my life,
I pray I please You with my life,
Make me more like You.*

Anita Kuparinen

Ralph was reminded of one of his favourite sayings – “Go big, or go home!”

Within hours, the well was dug, and though he worked almost right up to the time he had to leave for the airport, by the time Ralph left Ethiopia, the water tower was standing. It still needed work to make it fully functional, but this was completed by others very soon thereafter. Now, some who look at that water tower might see just a water tower, but it is really a monument to a God who answers our prayers in a BIG way!

ANITA KUPARINEN

**Lähetystyön
Viesti** Jatkoa

Guatemala City Crusade

Näkymää Villa Lobosista majapaikkamme katolta • Paikallisen seurakuntakulttuurin mukainen ylistystanssiryhmä • Alttareilla oli joka ilta avuntarvitsijoita

Ryhmä Thunder Bayn Saalem seurakunnasta vieraili lähetysmatkalla Guatemala Cityn Villa Lobosin kaupungin osassa 2.12.-06.12.2010. Villa Lobos on Guatemala Cityn köyhintä slummialuetta, ja huumejengien väliset sodat, rikollisuus ja väkivalta ovat hyvin näkyvä osa slummin arkitodellisuutta.

Paikallinen Ministerios El Calvario Internacional seurakunta, pastorinsa Humberto Lopezin johdolla, oli tehnyt mittavan urakan järjestäessään ensimmäisen näyttävän ulkoilmakampanjan Villa Lobosin historiassa. Kampanjan otsikkona oli Impacto de Dios, joka vapaasti suomennettuna tarkoittaa Jumalan voiman kosketusta. Pastori Lopez oli toiminut yli 10 vuotta evankelistana ennen kuin Jumalan selvän johdatuksen seurauksena asettui perheineen Villa Lobosiin, ja istutti seurakunnan neljä vuotta sitten. Neljässä vuodessa seurakunta on kasvanut nollassa reiluun kahteensataan jäseneseen.

Evankeliumia köyhille

- Tämä on Villa Lobos, eli kukaan ei tule tänne vierailulle. Me olemme köyhimpiä, huonomaineisimpia ja hyljättyjä. Tämä on suurin kristillinen tapahtuma, mitä Villa Lobosissa on koskaan järjestetty ja ensimmäistä kertaa Jumalan ihmeet ja parantumiset ovat tapahtuneet kaiken kansan keskellä julkisesti. Tulemme järjestämään Impacto de Dios -kampanjan tästä eteenpäin joka vuosi, pastori Lopez kertoo iloitellen.

Pienelle seurakunnalle kampanjan organisointi oli huikea haaste: noin tuhat nelivärijulistetta ja useita suuria neliväribanderolleja oli levitetty eri puolille slummiä, mainokset pyörivät paikallistelevisiossa ja radiossa. Tilaisuudet oli järjestetty aivan Villa Lobosin keskustassa sijaitsevalle koripallokentälle, jonne oli rakennettu suuri lava valoineen ja äänentoistorakennelmineen. Koko seurakunta, aivan jokaista jäsentä myöten, oli mobilisoitu palvelemaan tavalla tai toisella

joko rukousavustajana, mainoksien viejänä, tervehtijänä, ruokakioskissa, järjestysmiehenä, kuorossa, bändissä, tanssiryhmässä tai muuten avustamassa käytännön järjestelyissä.

Merkit seurasivat julistusta

Evankelioiskampanjan tilaisuudet olivat iltaisin perjantaista sunnuntaihin. Pastori Marko Selkoma oli julistusvastuussa tulkittaan Jose Castillo. Vanhimmistoveri John Niemi saarnasi myös kampanjassa ja rukoili alttarilla ihmisten puolesta.

- Tämä on yksi ehdoton kohokohta elämässäni ja kokemus on muuttanut elämäni. Sain henkilökohtaisesti olla johdattamassa ihmisiä uskoon ja ajaa ulos riivaajahenkiä ja nähdä omin silmin kuinka Jumala vapautti paholaisen vallasta. Ainutlaatuinen kokemus arvosanalla A+, ja jos Jumala suo tulen varmasti uudestaan, John Niemi kertoo.

Joka ilta tuli useita ihmisiä uskoon, sairaita parani, riivaajia ajettiin ulos ja usko-

vat täyttyivät Pyhällä Hengellä. Näin Herra vahvisti sanansa sitä seuraavien merkkien kautta. Sunnuntaiaamuna oli myös kaksi seurakuntavierailua, joissa sanaa julistettiin ja rukoiltiin ihmisten puolesta.

Jatkoa seuraa

Jos Jumala suo, seuraava Thunder Bayn Saalem seurakunnan järjestämä Väli-Amerikkaan suuntautuva evankelioimiskampanja on Hondurasissa helmi-maaliskuussa 2011. Kampanja on järjestetty kahden Hondurasin helluntaikirkkokunnan toimesta. Yhteensä veljespiiriin kuuluu yli 1100 seurakuntaa. Evankelioimistapahtuma suuntautuu Länsi-Hondurasin vähiten evankeloiduille seuduille, pieniin kaupunkeihin ja kyliin, joissa ei ole paljon kristillistä toimintaa. Suunnitteilla on myös pastori Humberto Lopezin vierailu ja kokoussarja Kanaan toukokuussa 2011.

PASTORI MARKO SELKOMAA

Vuosia sitten Kanadassa ollessani minulle tuli sellainen tunne, että haluan tehdä elämässäni jotain sellaista, millä on tarkoitusta. Uskon, että tällä hetkellä olen juuri sellaisessa työssä.

Nimeni on Joshua Kaijankoski, ja olen lähetystyössä Papua Uudella Guinealla yhdessä vaimoni Tanjan kanssa. Synnyin Sudburyssa, Kanadassa vuonna 1978. Olin hyvin nuori, kun vanhempani saivat lähetyskutsun, ja siksi vuonna 1981 muutimme Suomeen, mistä lähetystyöhön lähteminen oli siinä vaiheessa helpompaa. Papua Uudesta Guineasta tuli uusi kotini vuonna 1984 ja kasvoin siellä vuoteen 1996 asti.

Lapsuuteni oli seikkailua. Ei koskaan tasaista harmaata, vaan aina tapahtui jotain jännittävää. Olen kiittollinen siitä, että minulla on ollut rikas elämä. 17-vuotiaana, kun palasimme Kanadan kautta Suomeen, uskoin joskus palaavani Papualle. Siinä vaiheessa en vain olisi uskonut, että siihen menisi tasan 13 vuotta. Vuonna 1998 olin jo valmis uusiin seikkailuihin, joten suuntasin kohti Kanadaa. Asuin aluksi Sudburyssa, välillä yksin, välillä sukulaisten kanssa ja lopuksi North Bayssä. Päämääränä oli "amerikkalainen unelma". Halusin hyväpalkkaisen työn, hienon talon, pari autoa ja perheen.

Vähän ajan päästä aloin kuitenkin huomata, miten maailman meno alkoi ärsyttää minua. Kaikki materialismi alkoi inhottaa. Aloin vakavasti miettiä, mitä järkeä oli minun maallisista unelmistani? Kuka niistä oikein hyötyisi? Tajusin, että sen pienen hetken, minkä vietämme maailmassa, täytyy merkitä jotain. Meillä on tarkoitus Jumalan suunnitelmassa. Sitten välähti, että se mikä oli pikku-pojasta asti ollut taustalla haaveena, olikin Jumalan tahto elämässäni, lähetystyö.

Huomasin yhtäkkiä olevani samassa tilanteessa kuin vanhempani aikoinaan. Koin, että minun täytyisi val-

Elämän merkityksellisyys

Joshua ja Tanja Kaijankoski

mentautua raamattukoulussa Suomessa, Isossa Kirjassa. Aloitin opinnot tammikuussa 2003 ja seuraavana syksynä tapasin siellä Tanjan. Koin selkeästi Jumalan saattaneen meidät yhteen siinä vaiheessa. Tanjalla oli myös samankaltainen kutsu kuin minulla, joten siitä oli helppo lähteä rakentamaan yhteistä elämää. Opiskelimme yhdessä kevääseen 2005 asti ja heti sen jälkeen menimme naimisiin. Tanja jatkoi vielä maisterin opintonsa loppuun yliopistossa ja 2009 tammikuussa olimme jo Papua Uudella Guinealla.

Vaikeaa mutta palkitsevaa

Olemme töissä Impact Bible College- raamattukoululla. Minä kehitän erilaisia projekteja, joilla koulua ylläpidetään taloudellisesti ja Tanja tekee töitä lasten koululla.

Impact Bible College on perustettu vuonna 1989. Sitä ylläpidetään muun muassa tukku- ja vähittäiskaupan sekä autokorjauksen tuotoilla. Raamattukoulutus on tarpeen, jotta paikallisiin seurakuntiin saataisiin koulutettuja pastoreita ja vastuunkantajia. Muuten kaikenlaiset vääränlaisetkin opetukset voivat vaikuttaa seurakuntiin ja työn eteenpäin menemiseen.

Työ on todella monipuolista. Olen muun muassa tietokoneistanut kaupan helpottaakseni myyntiä ja varaston seuranta. Käytin aiempia työkokemuksiani hyväksi ja loin langattoman verkon raamattukoulun alueella, ja nyt kaikki koneet ovat intranetissä, kun ei ole internetiä. Työhöni liittyy myös saarnaamista ja nautin raamattukoululla opettamisesta.

Tanja otti vastuulleen perustaa lasten kristillisen koulun. Asia oli ollut pitkään mietinnässä, ja Tanja oli oikea henkilö siihen. Kunnon kouluille on kova tarve. Sirä kuvastaa esimerkiksi se, että on täysin mahdollista olla koulussa useita vuosia oppimatta silti lukemaan. Maan lukutaitoprosentti on reilu 50.

Työolosuhteet ovat haasteelliset. Esimerkiksi viime vuonna Bulolossa käytiin heimosota, jonka yhteydessä kaikki naapurimme talot paloivat ja pihaamme tunkeutui pari aseistettua miestä. Häädin heidät pois, mutta he ehtivät rikkoa autoa. Tulitaistelu käytiin meidän talomme edessä. Heimosota on edelleen vailla ratkaisua ja 5000 ihmistä elää pakolaisleirissä, sillä heidän kotinsa poltettiin.

Vaikka täällä on välillä vaikeaa, olen huomannut, että haasteet ja ongelmat ovat monesti meidän "työtovereitamme", koska ne saavat meidät kääntymään Jumalan puoleen. Hän pääsee sitä kautta osoittamaan suuruuttaan ja huolenpitoaan, mikä puolestaan rohkaisee eteenpäin. Kaikkien koettelemusten jälkeen huomaamme olevamme vahvempia ja vielä innokkaampia jatkamaan täällä niin kauan kuin Herra suo.

JOSHUA KAIJANKOSKI

”Jeesukseen uskoen minä kuolen”

Monet kesät, Suomessa ollessamme kävimme ystäväni Ruut Vaurulan kanssa useissa Kouvolan alueen palvelutaloissa pitämässä yhteislaulutilaisuuksia. Tapasin Väinö Liimataisen ja hänen puolisonsa Eevan, Veteraanien kauniissa palvelutalossa. Muistan kesän, kun he olivat hiljattain muuttaneet taloon.

Olin ollut Väinön kanssa samassa työpaikassa vuosina 1958-61. Tunsin hänet heti, ja kun sanoin nimeni, niin hänkin muisti minut. Tilaisuuden jälkeen tarjottiin kahvit talon puolesta. Silloin oli mahdollisuus keskusteluun. Kerran asiat menivät Lapin sodan tapahtumiin. Vojakkalan nimen mainitseminen lisäsi henkilökohtaista kiinnostustani, sillä olihan isäni tullut Vojakkalan koulun opettajaksi vain 8 vuotta mottitaistelun jälkeen. Väinö kertoi koskettavan kertomuksen ystävänsä kuolemasta, ja minulle tuli heti mieleeni kirjoittaa Todistaja lehden lukijoille nuoren sotamiehen terveiset.

Tornion Vojakkalan mottitaistelu 88 -vuotiaan sotaveteraani Väinö Liimataisen kertomana: ”Konekiväärikomppania, missä palvelin ryhmänjohtajana, tuli laivalla Oulusta Röyttään 5.10.1944. Komppania oli koottu 20-21 vuotisista nuorista miehistä. Itse olin 21 vuotias. Laiva oli Röyran satamassa noin kello 12 ja aloitimme lastauksen laivasta välittömästi. Pääsimme marssitauolle muutaman sadan metrin päähän laivasta ja aloitimme korvikkeen keiton. Silloin tulivat saksalaiset syöksypommittajat yläpuolellemme. Satamassa oleva laivamme sai osuman ja siinä kuoli noin 65 miestä ja 120 hevosta. Lentokoneesta ammuttiin myös meitä, mutta huonolla tuloksella.

Röyristä matkustimme junalla Tornioon, joka oli suomalaisille sillanpääasema. Majoituiimme Kan-

Ruut Vaurula ja Armi Rocklin

sanopiston seutuville. Jokainen meistä yritti nukkua josakin, miten taisi. Saksalaisten tulitus ulottui sinne ja 2 miestä haavoittui. Oman ryhmäni miehet olivat lähelläni ja käskyjä välitettiin miehille. Läheinen ystäväni, korpraali Aarne T. seurasi tilannetta ja muistan kuinka hän vakavoitui ja enteellisesti sanoi minulle: ”Ei ole väliä sillä, kaatuisiko vai jäisikö eloon. Vain väliä on sillä, että osaisi kuolla oikein.” Aikaisemmin emme olleet keskustelleet kuolemasta.

Seuraavana aamuna kello 5 lähdimme etenemään pohjoiseen. Saimme kosketuksen viholliseen noin kello 1 iltapäivällä. Pian saimmekin konekiväärisuihkun vastaamme. Olimme ketjussa ja jokainen haki oman paikkansa. Aarne havaitsi sopivan suojapaikan ja hän alkoi kaivaa lapiolla poteroa. Yhträkkiä hän tuupertui maahan ja sanoi: ”Nyt minuun sattui.” Halusin sitoa hänet, mutta vastaus oli, ”ei tarvitse sitoa, sillä nyt minä kuolen”. Hänen viimeiset sanansa minulle olivat: ”Sano äidille, että Jeesukseen uskoen minä kuolen.”

Olin Aarnen hautajaisissa, mutta en pystynyt kertomaan hänen terveisäänsä. Tapaus oli vielä niin elävänä mielessäni, että pelkäsin alkavani itkeä. Kävin heillä useamman kerran, mutta samasta syystä terveiset jäivät kertomatta. Se taisi olla jo viides käynti, kun itkien sain kerrottua pojan terveiset hänen äidilleen, isälleen ja kahdelle sisarelle. Istuin pää painuneena käsieni varassa. Järkyttävän tapahtuman muisto oli jälleen silmieni edessä. Hämmästyin suuresti kun Aarnen äiti tuli iloiseksi viestistä ja sanoi että nyt keitetään kahvit tämän uutisen johdosta.”

Suomen miehet taistelivat urhoollisesti vapauden puolesta. Kallis on vapauden hinta! Saakoon tämä, jo kymmeniä vuosia sitten tapahtunut asia olla rohkaisuna kaikille äideille ja isovanhemmille – kannattaa rukoilla lasten puolesta. Taivaassa on yllätyksiä!

MUISTIIN MERKINNYT ARMI ROCKLIN

Tosi ystävä!

Ystäväpäivän aikoihin mieleeni muistuivat lauantai-illan saunareissut Rädyn saunalle 50-luvun alussa. Niitä odotettiin innolla. Tietenkin siihen oli syynä limu-Pekan limsa, muistaakseni nimi oli portteri. Lisäksi makeat munkit ovat jääneet muistiini.

Jotakin muutakin jäi sisimpääni. Monet haavoittuneet miehet. Jotkut heistä tarvitsivat apua peseytymisessä ja pukeutumisessa. Apua saatiin ja annettiin. Ystävä oli lähellä. Siellä sovittiin talkoapu talonpohjan valuun tai katon korjaukseen. Jotakin puuttui takki tai ei ollut pyhäkenkiä. Jotakin ystävältä ne saatiin ja päästiin sunnuntaina häihin tai muihin juhliin. Nämä miehet ja naiset eivät olleet saaneet kriisiapua sodan jälkeen, mutta usko parempaan tulevaisuuteen oli luja. Jokainen tarvitsi ja sai apua, kaveria ei jätetty silloin.

Meillä lapsilla oli kuri ja järjestys. Siitä pidettiin huoli kotona, usein naapureiden hyvällä avustuksella, terveesti kaikkien eduksi. Koivuniemen herra oli tuttu vieras. Siitä ei ole jäänyt pahaa makua, tarve olisi ollut useamminkin, ainakin näin jälkeenpäin ajateltuna. Silloin vanhemmat johtivat perhettä, eivät lapset. Vastuu ja huolenpito toinen toisistaan toi turvallisuutta, kaiken puutteen keskellä. Taloudellisesti oli vaikeaa, mutta valtiovalta turvasi lujalla otteella, ettei kerään saanut hinnoittelulla ryöstää.

Yritykset eivät olleet kasvottoman, ahneen globaalin suuren rahan halussa, kuten tänään. Pörssitalous on laillistettua ryöstämistä, jossa muutamat saavat ja suurin osa on maksumiehenä yhteiskunnan lisäksi. Siitä ovat hyvänä esimerkkinä valtionyhtiöt ylisuurine johtajien bonuksineen. Pallo on hukassa niin yksilön kuin yhteiskunnan päättäjienkin tasolla. Mistä löytyisi demokratiaamme vastuu ja hyvä tahto tehdä päätöksiä kaikkien hyväksi? Ahneuden ja ottamisen tie on kuljettu hyvin pian loppuun kaikilla tasoilla.

Raamattu sanoo: ”antaessaan saa” ja se pitää paikkansa. Isä meidän rukous sanoo mm: ”Niin kuin mekin annamme anteeksi...”. Sitä ei saa aikaan ulkoiset määräykset, vaan sydämessämme Jumalan avulla tapahtuva tahdon muutos. Se lähtee minusta ja sinusta. Me voimme omalta osaltamme tehdä parhaamme. Nivan saunan ilmapiirissä oli aitoa, pyyteetöntä rakkautta kaiken puutteen keskellä. Siellä ei laskelmoitu mitä minä saan, jos autan ystävää.

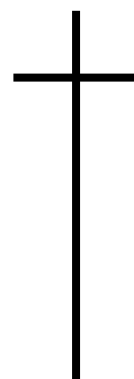
Eräs TV-toimittaja kysyi Intian lähetyssaarnaajalta Aune Hynyltä pilkallisesti: ”Mitä se auttaa, jos voitte auttaa vain 1000 orpoa tuhannesta miljoonasta?” Aunen vastaus hiljensi toimittajan. ”Entäpä jos sinä olisit yksi heistä?” Jeesus Kristus on pettämätön ystävä, johon voit luottaa hyvinä ja huonoina päivinä. Antamalla elämäsi Hänelle, autat ensin itseäsi ja vasta sitten voit auttaa pyyteettömästi ystävää, kaikkien parempaan, yhdessä Jeesuksen avulla ja kanssa.

JUHANI WAARNA

PHUKET

WAARNA@GMAIL.COM,

WWW.KOTIKIRKKOPHUKET.COM

Rakkaamme

**Franklin Isaac
ANNA LA**

s. 02.09.1936, South Porcupine, Ontario
k. 05.12.2010, South Porcupine, Ontario

Syvästi kaivaten Anna os. Huhtala
Miriam, Jari, Anita ja Tanika
Timo & Carlee, Aspen, Cala, Sierra ja Ivory
Kasvattiveli Alpo Palomäki
Monet serkut ja muut sukulaiset Suomessa
Psalmi 23

Hautajaiset olivat 11.12.2010.
Pastori Taimo Majalahti toimitti viimeisen palvelun.
Kiitämme osanotosta.

Tartu kiinni iankaikkiseen elämään

Tällä palstalla kerrotaan lyhyesti Jumalan pelastussuunnitelma ja neuvotaan, kuinka tullaan Jumalan lapseksi.

1. Jokainen ihminen on syntinen.

“Sillä kaikki ovat syntiä tehneet, ja ovat Jumalan kirkkautta vailla.” (Room. 3:23). Synti hukuttaa ihmisen kadotukseen.

2. Jumala rakastaa sinua.

“Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.” (Joh. 3:16).

3. Jeesus on ainoa pelastaja. “Eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa, sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman.” (Apt. 4:12)

4. Sinun tulee katua syntejäsi, pyytää anteeksiantoa ja uskoa Jeesuksen sovitustyöhön ristillä ja henkilökohtaisesti vastaanottaa Jeesus Kristus Herraksesi ja Vapahtajaksesi. Kun otat Jeesuksen vastaan, sinusta tulee Jumalan lapsi. “Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimensä.” (Joh. 1:12). Tätä kutsutaan uudestisyntymiseksi. “...joka ei uudestisyntynyt ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa.” (Joh. 3:3).

5. Rukoile näin:

Herra Jeesus, minä ymmärrän, että olen syntinen, ja uskon, että Sinä kuolit ristillä minunkin puolestani. Haluan nyt avata sydämeni oven ja ottaa Sinut vastaan Vapahtajakseni ja Herrakseni. Hallitse Sinä kaikkea tästä lähtien ja auta minua elämään Sinun tahtosi mukaan.

Jos olet rukoillut tuon rukouksen todella vilpittömästi, sinä olet nyt Jumalan lapsi, pelastettu ja matkalla iankaikkiseen elämään.

JATKOA ETUSIVULTA

konsa Eeva. Pyysin päästä oppimaan luku- ja kirjoitustaitoa. He suostuivat siihen ja maksoin ylläpitoni tekemällä päivisin työtä lähetyksasemalla. Oppikirjana käytettiin valkoisten ihmisten ihmeellistä kirjaa Raamattua. Sääntöihin kuului, että oli osallistuttava kaikkiin hengellisiin kokouksiin, joita lähetyksasemalla pidettiin.

Kun olin ollut lähetyksasemalla noin 4 kk, ymmärryksen avautui evankeliumin totuudelle, myönsin oman syntisyyteni, otin Jeesuksen vastaan oman elämäni hallitsijaksi ja tulin uskoon. Voi mikä valtava kokemus, niin kuin olisi astunut pimeydestä kirkkaaseen päivänvaloon. Henkien, poppamiesten ja noituuden pelko katosi ja tilalle tuli ihmeellinen rauha ja turvallisuus. Lisäksi vielä jonkin ajan kuluttua sain Pyhän Hengen kasteen, ja iloini oli ylitsevuotavainen. Puhuin ihmeellistä, uutta kieltä, jota en itse osannut puhua, enkä tiennyt mitä kieltä se oli.

Lähetyssisarret olivat viisaita siinä, että käyttivät oppikirjana Raamattua. Samalla kun opimme lukemaan, opimme myös Jumalan sanan totuuksia, jotka painuivat sydämiimme. Uusi, ihana iankaikkisen elämän tietoisuus tuli minun sydämeeni. Kasvoin uskossa ja opiskelin Raamattua, Jumalan ihmeellistä Elävää Sanaa. Voi miten usein ihmettelin Jumalan viisautta, hyvyttä, armoa ja rakkautta.

Mutta sitten, oltuani lähetyksasemalla lähes vuoden, minulle tuli mieleeni kotikyläni asukkaat, jotka eivät tienneet todellisesta Jumalasta ja Jeesuksesta yhtään mitään. Minulle tuli voimakas halu lähteä kertomaan siitä heille. Pyysin Alma Raatikaiselta lupaa lähteä kotikylälleni kertomaan heille, että Jumala onkin Isä joka rakastaa, eikä pelottava paha tekävä henki. Halusin kertoa kotikylälläni tästä ihanasta ilosanomasta ja Jeesuksen Kristuksen ristien sovitustyöstä. Alma antoi minun ja siunaten he lähettivät minut matkaan kotikylääni kohti.

Matkalla minua alkoi vaivata malaria, joka on aika yleinen kuumetauti täällä Afrikassa. Pääsin kuitenkin turvallisesti perille, ja kun kuulumiset oli kerrottu, aloin heti kertoa heille Jumalasta ja Hänen pojastaan Jeesuksesta Kristuksesta. Mutta minua vain pilkattiin, ja naurettiin: ”Sinä olet syönyt valkoisten ihmisten opin, joka ei sovi meille. Lukuoppi on pilannut sinut. Mehän varoitimme sinua.” Minä tietysti masennuin, kun he pilkkasivat minua. Mutta sitten se malariakuume, jonka olin saanut matkalla paheni, ja tulin hyvin sairaaksi. Sairastin lähes kaksi viikkoa, enkä voinut syödä juuri ollenkaan. Makasin omassa pienessä savimajassani lattialla säkkien päällä, sairaana ja laihtuneena. Jotkut jo arvelivat, että nyt henget kostavat minulle, kun olen hylännyt heidät ja ottanut vastaan valkoisten miesten opin, kristinuskon.

Kun olin sairastanut noin 2 viikkoa, tunsin ihmeekseni eräänä päivänä, että voimani äkkiä palautuivat ja kipu hellitti. Nousin ylös ja menin savimajani ovelle. Samalla vilkaisin taakseni ja mitä ihmettä, majassani ei aikaisemmin ollut muita kuin vain minä itse, ja nyt joku kuitenkin makasi minun vuoteessa-

ni, hyvin laihan ja sairaan näköisenä. Katsottuani tarkemmin huomasin, että sehän onkin minä itse. Säikähdin, mutta samalla tajusin että nyt minä olen sitten kai kuollut. Samalla kaksi valkopukuista enkeliä seiso vierelläni, yksi kummallakin puolella. He sanoivat tullessaan noutamaan minut taivaaseen, Jeesuksen luokse, mutta antoivat minulle vielä vähän aikaa kävellä pihapiirissä ja katsella

sukulaissani. Samalla hetkellä äitini tuli majaani ja hän huomasi, että olin kuollut. Siitä alkoi suuri valitus ja itku. Lehmiä ja vuohia ajettiin aitaukseen ja niirä piiskattiin niin, että nekin huutaisivat. Niille ei annettu edes vettä, että vieläkin enemmän janoissaan huutaisivat. Nuoret miehet hakivat keihäänsä ja nuolensa ja ampuivat kaikkiin suuntiin, puihin ja pensaisiin. He yrittivät tällä tavalla karkottaa kuoleman henkeä, ettei se tulisi ottamaan uutta uhria kylästäme. Yritin lohduttaa äitiäni, puhuen hänelle: ”En minä ole kuollut, tässä minä olen ja kohta menen Herrani Jeesuksen luokse.” Mutta ei hän enää voinut kuulla minua eikä tuntea kosketustani.

Sitten enkelit, jotka kulkivat mukani sanoivat, että nyt on aika lähteä. Lähdimme ylöspäin ikään kuin jotakin tietä tai tunnelia pitkin niin valtavalla nopeudella, että sirä on vaikea selittää. Hyvin pian tulimme jollekin rajalle ja siinä olevalle portille, jonka eteen pysähdyimme. Portin takana oli joku suuri valkoinen olento. Hän katsoi minua ja sanoi: ”Thomas, älä tule tämän portin tälle puolelle vielä. Jos tulet, et voi enää palata omaan lihalliseen ruumiiseesi, silloin lihan ruumiisi kuolee lopullisesti. Herra haluaa, että sinä palaat maanpäälliseen elämään. Hän parantaa sinut ja monet heimostasi tulevat uskoon, ja sinä perustat monia seurakuntia.” Sitten tämä suuri valkea olento antoi määräyksen minua saattaville enkeleille: ”Viekkä Thomas takaisin ja asettakaa hänet takaisin omaan ruumiiseensa.” Silloin enkelit kääntyivät ja matka takaisin alkoi jälleen valtavalla nopeudella. Yhtäkkiä näin pienen pyöreän pisteen jossain kaukana, joka suureni isoksi palloksi. Tunnistin sen maapalloksi, jossa me ihmiset asumme, sillä olin nähnyt sellaisen karttapallon lähetyksasemalla. Heti sen jälkeen olimme oman kyläni yläpuolella, ja sitten pienessä mutamajassani. Toinen enkeleistä tarttui voimakkaasti minua olkapäästä kiinni ja painoi

minut takaisin omaan ruumiiseeni. Tunsin jälleen sairauden tuoman kivun, mutta samalla hetkellä Jumalan voima lankesi ylleni, ja tulin täysin terveeksi. Mutta olin vielä hyvin heikko, kun en ollut syönyt mitään moneen päivään. Aloin sitten liikutella käsiäni, päätäni ja jalkojani. Silloin äitini ja veljeni tulivat majaani ja kun he näkivät kuolleen ruumiini liikkuvan, suuri pelko valtasi heidät, sillä heimoni on hyvin taikauskoista. Kauhuisaan he juoksivat ulos ja kertoivat mitä olivat nähneet. Pelko levisi koko kylään, ja kaikki lähtivät juoksemaan läheiseen viidakkoon, sillä he luulivat sirä noituudeksi ja pahojen henkien toiminnaksi. Myös lehmät, vuohet ja kanatkin juoksivat ihmisten perässä viidakkoon, ja vähän ajan kuluttua pihamaallamme oli aivan hiljaista. Huutelinkin sitten heikolla äänellä, että tuokaa minulle vettä, minulla on kova jano. En minä ole mikään haamu tai paha henki, minä olen teidän Thomas-poikanne, ja se Jumala, josta olen teille kertonut on palauttanut minut takaisin omaan ruumiiseeni teidän luoksenne. Lopulta noin puolen tunnin kuluttua näin äitini, joka käsi vavisten toi minulle vettä. Hänen takanaan, jonkun matkan päässä näin veljeni, joka myös oli hyvin peloissaan. Mutta puhuin heille ja sain heidät rauhoittumaan ja vähitellen kaikki palasivat jälleen kyläämme ja tilanne rauhoittui. Mutta siinä huolimatta muutamaan päivään ei monikaan uskaltanut tulla lähelle majaani.

Kun sitten olin toipunut heikkoudestani, aloin kertoa perheelleni ja kyläläisilleni mitä olin nähnyt ja kuinka Jumala palautti minut takaisin, sillä hän rakastaa teitä ja haluaa pelastaa teidät ja viedä sinne ihanaan taivaaseen, josta jo sain nähdä välähdyksen. Niin lähes kaikki ihmiset kylästäni tulivat uskoon, ja kylällemme rakennettiin ensimmäinen kirkko. Julistin evankeliumia myös ympärillä olevissa kylissä, hyvästä ja rakastavasta Jumalasta, joka haluaa antaa synnit anteeksi, pelastaa ja viedä taivaan kotiin. Paljon ihmisiä tuli uskoon ja monia saviseinäisiä ja heinäkattoisia kirkkoja rakennettiin. Herra piti lupauksensa, jonka hän minulle antoi. Monet saivat kokea suuren ilon Jeesuksessa, joka poisti heidän syntikuormansa kalliin sovintoverensä kautta ja antoi sisäisen rauhan, eikä enää tarvinnut pelätä henkiä eikä kuolemaa. Sillä iankaikkisen elämän tietoisuus oli tullut heidän sydämiinsä. Olemme valtavan kiitollisia siitä, että Jumala lähetti evankeliumin ilosanoman meidänkin kylällemme suomalaisten uskovien kautta.

On todella ihanaa tietää, että kun kuolemme, emme joudu johonkin suureen pimeyteen, tuntemattomaan paikkaan harhailemaan, vaan saamme mennä Jeesuksen luokse, joka on valmistanut meille iankaikkisen kodin taivaan kirkkauden maassa. Minulla on siitä omakohtainen kokemus ja siksi voin siinä niin suurella varmuudella kertoa. Voin julistaa evankeliumia omalle heimolleni ja muille afrikkalaisille, koska olen käynyt taivaan porteilla.

Näin siis kertoi afrikkalainen
Pastori Thomas Dullo.

HÄNEN KERTOMUKSENSA MUKAAN KIRJOITANUT:
PASTORI VEIKKO ARO-PANULA.

Olen AINA rakastanut Sinua!

Melkein vuosi on vierähtänyt siitä kun Heidi, Heli ja Matti Möllärin rakas tytär sekä Markun ja Matti juniorin "pikkusisko", siirtyi rauhallisesti vanhempiensa rakkailta käsivarsilta hänen Herransa ja Vapahtajansa Jeesuksen iankaikkisille käsivarsille. Hän oli vain 35-vuotias. Turvallisesti perillä! Hänen viisi ja puolivuotta jatkunut taistelunsa rintasyöpää vastaan oli päättynyt.

Me, jotka tunsimme Heidin, tunsimme hänet lempeänä ja huolehtivana ihmisenä, joka aina laittoi toisten tarpeet etualalle. Hänen tarttuva hymynsä ja lämmin haluksensa valloitti niin nuoren kuin vanhankin sydämen. Koettelemuksienkin keskellä Heidi oli valmis rohkaisemaan toisia heidän ongelmissaan, kehottaen heitä ponnistamaan eteenpäin. Mistään ei olisi voinut löytää parempaa kuuntelijaa tai uskollisempaa rukoussisarta kuin Heidi. Hänen silmistään heijastui sellainen rakkaus, jota vain harva omistaa. Hänen ei tarvinnut sanoa sanaakaan, kun toinen jo tiesi, että hän välittää. Hän löysi hyvää jokaisesta ihmisestä, eikä koskaan puhunut pahaa toisista.

Heidi oli syntynyt Sault Ste. Mariessa, Ontariossa, jossa hän sai varhaiskoulutuksensa Aweresin ja Kiwedin kansakouluissa, sekä Bawating High Schoolissa. Hän jatkoi opintojaan suorittaen kandidaatin tutkinnon psykologiassa Algoma yliopistossa, ja toivoi aloittavansa elämäntehtävänsä sosi-

aalialalla. Juuri kun hän valmistui sosiaalityöntekijäksi Sault Collegista, sairaus iski muuttaen kaiken! Kuitenkin Heidi säilytti uskon siihen Herraan, jonka hän oli tuntenut jo lapsuudestaan saakka.

Heidi oli noin seitsemän vuoden ikäinen kun hän ensikerran osallistui Island Laken lastenleirille, ja rakastui lauluihin

ja Raamatun kertomuksiin, jotka kertoivat Jeesuksesta, lasten parhaasta ystävästä. Leirin päätyttyä Heidi halusi pitää yhteyttä uusiin ystäviinsä, joita hän oli tavannut, ja sai jollakin tavalla äidin ja isän suostumaan siihen, että he veisivät hänet pyhäkouluun. Kuka olisi arvannut, että Heidistä tulisi yksi uskollisimmista pyhäkoululaisista ja leiriläisistä tulevina vuosina, sekä myö-

hemmässä vaiheessa myös ohjaaja ja opettaja? Heidi antoi sydämensä Jeesukselle hyvin nuorena ja oli päättänyt seurata Häntä koko elämänsä ajan.

Ei sitten ollutkaan mikään ihme, että Heidin luona kävi odottamaton Vieras eräänä syysiltapäivänä, vuonna 2008. Päivästä joka oli alkanut tavallisena päivänä Möllärin "huushollissa" tulikin aivan erikoinen ja epätodellinen kokemus! Heidin äiti Heli oli suorittamassa tavanomaisia kotitaloustöitä, kun keskellä imuroimisen hän vilkaisi olohuoneeseen nähdäkseen mitä Heidi siellä puuhaili. Heidi näytti keskustelevan jonkun kanssa, viittoen käsilleen ja puhuen innokkaasti. Kun Heli ei nähnyt kerään muuta siinä huoneessa, hän jatkoi siivousta, olettaen Heidin puhuvan koiransa Diamondin kanssa.

Vähän myöhemmin Heli tuli olohuoneeseen ja kysyi: "Heidi, kenen kanssa sinä oikein juttelit? Huomasin, että täällä oli keskustelu meneillään." Heidin katse oli täynnä hämmästyä. Aivan haltioissaan hän vastasi: "Äiti, etkö sinä tiedä että Jeesus oli täällä ja Hän keskusteli kanssani?" Heli oli täysin sanaton, kun hän yritti ymmärtää mitä oli juuri tapahtunut siinä huoneessa. Huomatessaan äidin epäröinnin, Heidi kiirehti sanomaan: "Sinä et oikein usko minua, vai uskotko?" Heli yritti vakuuttaa tyttärelleen, toistaen: "Tietysti, tietysti minä uskon sinua... Mitä Hän sanoi?" Tähän Heidi vastasi, että: "Tulin kertomaan sinulle että rakastan sinua." Ja minä sanoin

Matti, Heli, Heidi ja Diamond

Hänelle: "Jeesus, olen AINA rakastanut Sinua!" Ja sitten Heidi vakuutti: "Nyt minä tiedän että tapahtui mitä tahansa, minä tulen olemaan okei." Kun Heidi kertoi tämän ilmestyksen seurakunnan pastori Rudy Hyväriselle, Rudy kiitti Herraa ja kertoi kuinka hän oli monta päivää rukoillut, että Herra ilmestyisi Heidille.

Ehkä monet meistä emme voi rehellisesti sanoa, että olemme "AINA" rakastaneet Herraa niin kuin Heidi oli. Mutta tiedämme, että Hän on aina rakastanut meitä, puutteistamme huolimatta, ja Hän on aina valmis antamaan anteeksi.

Heidi, sinä jätit meille perinnöksi esimerkin, mitä on rakkaus ja osanotto lähimmäisiä kohtaan. Sinä olit esikuva Jumalalle eletystä elämästä!

JÄLLEENNÄKEMISEN ODOTUKSESSA,
RAKKAUDELLA, OUTI PETÄINEN

JESAJAN PROFETIAT-levyn julkaisukonsertti

Te saatte ilolla ammentaa vettä pelastuksen lähteistä. Ja sinä päivänä te sanotte: "Kiittäkää Herraa, julistakaa hänen nimeänsä, tehkää hänen suuret tekonsa tietäviksi kansain keskuudessa, tunnustakaa, että hänen nimensä on korkea. Veisatkaa ylistystä Herralle, sillä jaloja töitä hän on tehnyt; tulkoote ne tunnetuiksi kaikessa maassa. Huutakaa ja riemuitkaa, Siionin asukkaat, sillä suuri on teidän keskellänne Israelin Pyhä." Jesaja 12:3-6

Tellervo Kähärä on saanut valmiiksi monivuotisen projektinsa, Prophecies of Isaiah-nimisen äänitteen. Äänitteen julkaisukonsertti pidettiin Thunder Bayn Saalem seurakunnassa 16.01.2011 ja paikalla oli salin täydeltä kuulijoita, Tellervon työtovereita ja oppilaita Lakehead-yliopiston musiikin tiedekunnasta ja ystäviä läheltä ja kaukaa. Tilaisuuden alkusanat jakoi Päivi Salokari, joka toimi äänitteen tuottajana yhtyiensä Springarden Songin kanssa.

Monipuolisen ja korkeatasoisen konsertin ensimmäinen osa koostui Prophecies of Isaiah äänitteen kappaleista That Day, Terror for the Invaders, The New Jerusalem ja Everlasting Peace. Laulujen välissä Tellervon työtoveri yliopistolta, Tri Dean Jobin-Bevans, luki tekstejä Jesajan kirjasta, joiden pohjalta George Selbst on säveltänyt kaikki äänitteen kappaleet.

Toisessa osiossa viulisti Keijo Uokkola soitti kolme kappaletta: Berceuse, Canzonetta ja Meditation. Hänen säestäjänään toimi Tri Evgueni Tchougounov. Konsertin viimeinen osio koostui Tellervon koskettavista tulkinnoista neljästä Mika Piiparisen laulusta: Oi jos voisin, Itkumuurilla, Mikä ainainen riemu ja Herra Sulle kiitos soi. Näissä kappaleissa Tellervoa säesti John Pajala pianossa ja Keijo Uokkola viulussa. Konsertti päättyi pastori Marko Selkomaan lausumaan Herran siunaukseen.

Kuvateksti vasemmalta oikealle: Dr Evgueni Tchougounov (Piano), Keijo Uokkola (Viulu), John Pajala (Piano), Tellervo Kähärä ja Dr. Dean Jobin-Bevans (Raamatun tekstit)

Musiikin maisteri Tellervo Kähärä (MA, MMus) on saanut koulutuksensa mm. Roomassa, ja neljännes vuosisadan ajan hän on toiminut opettajana musiikin parissa, viimeiset seitsemän vuotta Lakehead-yliopistossa laulun opettajana. Akateemisen uransa rinnalla Tellervolla on ollut näytävä ja merkittävä osa Thunder Bayn Saalem seu-

rakunnan musiikkitoiminnassa jo vuosikymmenien ajan.

Äänitettä Prophecies of Isaiah voi tilata osoitteesta Springarden Song, 445 Law Rd. Thunder Bay, ON P7G 2G7 Canada. Lisätietoja: www.springardensong.com.

PASTORI MARKO SELKOMAA

ASIAMIEN INFO

Reino Partanen
1269 Forestwood Dr.
Mississauga, ON L5C 1J2
Puh. 905-896-0418
sirpar@rogers.com

Seija Sippola
9827 Palishall Rd. SW
Calgary, AB T2V 3T4
Puh. .281.7082
ssippola@shaw.ca

Taimo Majalahti
Finnish Church
P.O. Box 1017
South Porcupine, ON P0N 1H0
Puh. 705.235.5025
taimo_majalahti@yahoo.com

May Adair
58 Mill Ranch Rd.
Naselle, WA 98638
Puh. 306.484.3401
madair@west.net

Marja-Liisa Raatikainen
214 Carl Ave,
Thunder Bay, ON
P7B 4Z7
mlraatikainen@gmail.com

Sinikka Martikkala
5110 Tilton Lake Rd.
Sudbury, ON P3G 1P2
Puh. 705.522.2394
s_r_martikkala@yahoo.ca

Onni Toivanen
3732 Ross Street
Red Deer, AB T4P 1E2
Puh. 403.346.2489

Liisa Lienes
163 River St. #1
Fitchburg, MA 01420-3025 USA
Puh. 978.343.9659

Eila Hyvarinen
9774 S. Midway Rd.
Dafer MI 49715 USA
Puh. 906.248.6610

Sinikka Lukkarinen
P.O. Box 103,
Broadview, SK S0G 0K0
Puh. 306.696.2253

Airi Tomminen
317-900 Tolmie Ave.
Victoria, BC V8X 3W6
Puh. 250.381.2418
tomminen@shaw.ca

Antti Rahko
c/o Finnish Church
1510 High Ridge Rd.
Florida, USA 33461
Puh. 561.254.8590

Paavo Wiitasalo
1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC V5P 2A8
Puh. 604.734.5972
wiitasalo@shaw.ca

Reijo Metsälä
Velhontie 2 G 58
48350 Kotka
Finland, Europe

Lahjoitukset ovat tervetulleita!

Royal-pankin asiakkaila on mahdollisuus käyttää suoraa tilillepanoa, mikäli sinulla on online-yhteys pankkiin. Ota yhteyttä toimistoon, jos olet kiinnostunut.

Donations are Welcome!

For Royal Bank customers who do on-line banking, it is possible to use the direct deposit option. Contact us if you are interested.
editor@todistaja.com
604.321.0555

Sudbury, Ontario

SIION

SUDBURYN SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church

Pastori **Veikko Aro-Panula** 705 522-2164
1843 Paris St. Sudbury, ON P3E 3C5
Puh. (705) 522-2164 Fax (705) 522-4879
Web sivu. <http://siion.blogspot.com>

Su. • Aamukokous klo 10.00
Ti. • Lähetyspiiri klo 12.00
To. • Raamattutunti ja rukous klo 19.00
Radio-ohjelmat lauantaisin klo 8.30, Sudbury 95.5 FM,
North Bay 103.5 FM, Elliot Lake 102.5 FM,
Manitoulin 102.1, ja sunnuntaisin klo 8.30, Sudbury 98.9 FM.

Puhelinsana (705) 522-5540

South Porcupine, Ontario

South Porcupinen Saalem-seurakunta

Finnish Pentecostal Church

Pastori **Taimo Majalahti**
199 Main Street
South Porcupine, ON P0N 1H0
Puh/Fax (705) 235-5025
taimo_majalahti@yahoo.com

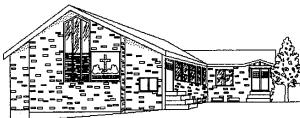
Su • klo 8:30 Radiolähetys Chapleau 95.9 FM, Hearst 92.9 FM,
Kapuskasing 83.7 FM, Sudbury 98.9 FM,
Timmins 104.1 FM
Su • klo 18:00 Hyvän Sanoman ilta
Tervetuloa Sanan ääreen!

Sault Ste. Marie, Ontario

Helluntaikirkko

Finnish Pentecostal Church

891 Peoples Rd.,
Sault Ste. Marie, ON P6C 3W1

Puhelin ja Fax kirkolle: (705) 253-8383 • www.finnishchurch.com

Pastori **Rudolph Hyvärinen** 705 253 8383

Sunnuntaina: Klo 10:00 (English Service)
Klo 11:30 (Finnish service)
Keskiviikkoisin: Klo 19:00 Sanan ja rukouksen ilta
Perjantaisin: Klo 19:30 Youth Meeting

Sunday School, Bible Studies and Youth Meetings also in
English. Translating into English in other meetings too - if needed!

Puhelinhartauden saa numerosta (705) 253-2427

TERVETULOA! WELCOME!

Fitchburg, Massachusetts

BETHEL-SEURAKUNTA

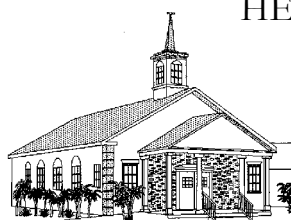
Evankelista **Liisa Lienes**
163 River St. #1, Fitchburg, MA 01420-3025
Puh. (978) 343-9659
Rukouskokoukset kodeissa.
Radiolähetys Su klo 8:45 (WEIM 1280 AM)

Lake Worth, Florida

SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA KOTIKIRKKO

Finnish Pentecostal Church

1510 High Ridge Rd.
Lake Worth FL 33461 U.S.A.

Pastori **Petri Kosonen**
Puh/Fax kirkolle: (561) 533-5716
Puhelinsana 24 h (561) 585-1110
Internet-kotisivu: www.kotikirkko.us

Su • klo 9:00 Suomenkielinen Aamukokous
klo 10:30 Kahvitauko
klo 11:00 English Worship Service
Ke • klo 19:00 Midweek Service
To • klo 19:00 Sana ja rukous ilta
Su • klo 9:00 Radio-ohjelma "Hyvät Uutiset" asemalta
WPBR 1340 AM

Toronto, Ontario

Saalem

Toronton Suomalainen
Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church of Toronto

2570 Bayview Ave. Willowdale. ON M2L 1B3
Puh.(416) 222-2291 Fax.(416) 222-3356

Pastori **Paavo Korpela** Puh. (416) 733-0854
Pastori **Walter Tuokkola** Puh. (647) 406-0412
Internet-kotisivu. www.saalem.org

Su • Aamukokous suomenkielinen klo 10.00
English Service 11.45
To • Sanan ja rukouksen ilta klo 19.30
Pe • Nuorisoiilta /Youth Meeting klo 19.30

Puhelinhartaus 416 222-7474

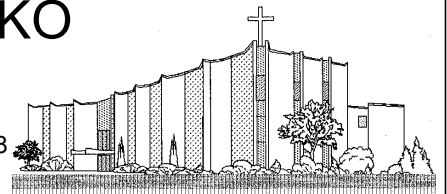
TERVETULOA!

Vancouver, British Columbia

KOTIKIRKKO

Bethel-seurakunta
Finnish Bethel Church

1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC V5P 2A8
Puh. 604 325-5414

Internet-kotisivu. www.kotikirkko.bc.ca

Pastori **Klaus Lehtimäki** 604 451-4500

Su • Aamukokous ja pyhäkoulu klo 10:00
Sun • English Service & Sunday School 11:00 am
To • Rukousta ja Raamattua klo 11:00
Fri • Youth meeting 7:30 pm

Puhelinsana 604 324-4447

VICTORIAN KOTIKIRKKO

Finnish Bethel Church

Pastori Lauri Tomminen Puh. (250) 381-2418
Joka toinen keskiviikko klo 13 kodeissa

Calgary, Alberta

SUOMALAINEN SEURAKUNTA

Calgary Finnish Church

Jorma Heinikainen

1148 Fonda Crt. S.E. Calgary, Alberta T2A 5S2
403-248-9907 e-mail: heinikainen@shaw.ca
Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi
ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo,
hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" Joh.3:16

Saskatchewan

SUOMALAINEN RAAMATTUPIIRI

Yhdyshenkilö **Sinikka Lukkarinen** Puh. (306) 696-2253
Box 103, Broadview SK. S0G 0K0

Thunder Bay, Ontario

Saalem-seurakunta

Suomalainen Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church

21 Walkover St., Thunder Bay, ON P7B 1L1
Puh. (807) 767-6938 Fax (807) 767-7587
e-mail: saalem@tbaytel.net • Puhelinhartaus: (807) 767-7875
Pastori **Marko Selkoma** (807) 767-6927
2 Pastori **Veli-Matti Suoperä** ((807) 767-6938
Nuorisopastori **Pekka Perho** (807) 768-3680

Su • klo 10:00 Aamukokous
Sunday • 12:00 noon Family Celebration & Sunday School
Su • klo 18:00 Iltakokous kerran kuukaudessa
Ti • klo 11:00 Päivärukoushetki
Ke • klo 19:00 Sana & rukous
To • klo 13:00 Eläkeläiset joka toinen viikko
Thursday • 7:00 pm Midweek Prayer & Bible Study
Friday • 8:00 pm Youth Meeting

Radiolähetys Su • klo 5:45 asemalla 91.5FM ja klo 7.00
asemalla 103.5/104.5FM • Internet-kotisivu: www.saalem.com

Sydämellisesti tervetuloa virkistymään Saalemiin!

Kyllä se matka antoi paljon

Aamuaurinko valaisi kauniisti puiston palmuja ja ihanan vihreää merta. Aalot vyöryivät rauhallisesti rantaan. Yksinäinen valkoinen kalavene puksutti vesillä kalastajan seisoessa perällä tarkkailemassa, onko kaloja näkyvisä. Kaukaa hotellin parvekkeelta näki kuinka verkko lensi komeassa kaarissa, eikä oikea kalamies siellä turhia heitellyt.

Mikä nautinto onkaan kokea ihanan raiakas aamu täällä Kuuban Varaderossa näin marraskuun lopulla, jolloin kotona tuuli tuivertaa ja lumi lentää.

Koko yhdeksän hengen ryhmän vetäjänä oli Erkki Inkiläinen, kolmas vasemmalta

Kuormurien lavoilla tullaan juhlille pittemmistäkin matkoista

Meitä oli yhdeksän hengen ryhmä tullut Kanadasta Kuubaan nauttimaan kesästä, tapaamaan ennestään tuttuja kuubalaisia ystäviä, ja mikä merkittävää, tuomaan heille kaikenlaista tarpeellista. Tullissa ei ollut mitään ongelmia, kitara ja haitarikin tulivat perille ilman vaikeuksia. Kuubassa on paljon tarvetta kaikesta. Niinpä lauk-

kuja oli niin paljon kuin painoraja suinkin salli, ylipainosta jouduttiin maksamaan lisää dollareita, mutta kaikki saatiin mukaan. Tiesimme hyvin, mikä merkitys tällä avustustyöllä on Kuubassa.

Eräällä meistä oli kerrottavana tapaus vuosien takaa. Siihen aikaan oli maaseu-

reä Dodge siellä odottivat hotellin edessä. Halattiin tuttua pastoria ja harjoiteltiin espanjalaisia tervehdyksiä toisen autokuskin kanssa sekä kannettiin tavarakolleja autoihin. Ja liikkeelle. No, mikäs pysäys nyt tuli? Dodgen kuski sieppasi ikkunaveivin ja kierteli joka ovelta veivaamassa ikkunoi-

dulla pieni seurakunta rakentamassa vaatimatonta kirkkoa itselleen. Rahat olivat loppuneet kesken ja pastori siellä rukoili hartaasti apua Jumalalta. Juuri silloin kanadalaiset ystävät tulivat paikalle ja ojensivat hänelle rahalahjan. Se oli niin valtava uskonvahvistus, että oli kuin enkelit olisivat olleet liikkeellä.

Niin Kuuba. Se on tullut jo suorastaan rakkaaksi meille jokaiselle. Usein köyhyydessä elävät ihmiset siellä ovat kuitenkin niin lämpimiä, hymyileviä ja ystävällisiä. Siellä halataan ja suukotellaan. Jäykkä suomalainen sen eron varmaan parhaiten tuntee. Taas tällä matkalla koimme syvästi senkin, miten väkevästi yhteinen usko liittää yhteen toisilleen täysin tuntemattomat ihmiset.

Hei, ne autot on jo täällä. Ja kuinkas muuten, punainen 50-luvun Bel Air ja vih-

ta alas, että saatiin tuuletusta. Pärjää sitä yhdelläkin veivillä. Turha mainitakaan, että näissä vanhoissa ei ole juuri koskaan sisusteita eivätkä mittarit yleensä toimi. Hirvuinen dieselin jyry keulassa antaa vauhtia kyllä sopivasti. Matkalla oli tarkastuspiste, jossa ilmeisesti maksettiin jotain. Poliisit valvoivat liikennettä siellä täällä, mutta mitään vaikeuksia ei ilmennyt.

Kuubassa on paljon joutomaata, joku- nen lehmä ja vuohet siellä kulkevat ja sivuteillä isännät ajavat hevosella kuin Suomessa ennen vanhaan. Mutta meidän matkamme taittui reippaasti ja vastaan tuli ennestään tuttu kylä ja katu ja kirkko sen varrella. Pian oli herttainen pastoriin perhe meitä vastaanottamassa. Kohta perille

JATKUU SIVULLA 6

Uusi tilaus/ Uusinta Todistaja

Nimi _____

Osoite _____

Puh. _____

Katso, milloin tilauksesi päättyy.
Se näkyy osoitelapussa.
Jos siinä on esim. merkintä 100(10-10),
tilaus päättyy numeroon 10 eli tämän vuoden lopussa.

Tilaushinnat

Kanadan vuosikerta	\$35.00
USA	\$40.00
Muut maat	\$45.00 Euroina 40

(Ilmestyy 10 kertaa vuodessa)

Liitä mukaan sekki tai money order nimellä

Mission Press Society

1920 ARGYLE DRIVE
VANCOUVER B.C. V5P 2A8
E-MAIL: editor@todistaja.com

Todistaja

1920 ARGYLE DRIVE
VANCOUVER B.C. V5P 2A8
E-MAIL: editor@todistaja.com

Tervehdys sinulle ystävä,

Sinun lahjoituksesi auttaa meitä jatkamaan Todistaja Lehtien levittämistä ympäri maailmaa. Mission Press Society toimii lahjoitusten turvin. Todistaja Lehti pyrkii painetun sanan avulla auttamaan ihmisiä saamaan kosketuksen elävään Jumalaan. Kiitos sinulle!

Nimi _____

Osoite _____

Puh. _____

Haluaisin lahjoittaa Todistajalle:

☐ \$50.00

☐ \$100.00

☐ \$250.00

☐ \$500.00

☐ Toinen Summa \$ _____

Voit osoittaa lahjasi nimellä
Mission Press Society.
Lahjoitukset ovat virallisesti
verovähennykseen kelpaavia Kanadassa.

Hevosmiehiä Cidran kadulla